

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

COM(94) 4 τελικό
Βρυξέλλες, 26.01.1994
94/0014 (SYN)

Πρόταση
ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την αντιμετώπιση κινδύνων σοβαρών ατυχημάτων σχετιζόμενων
με επικίνδυνες ουσίες

(υποβληθε(σα από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Εισαγωγή

1. Πλαίσιο της κοινοτικής πολιτικής

Η οδηγία του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1982 περί του κινδύνου ατυχημάτων μεγάλης εκτάσεως τον οποίο περικλείουν ορισμένες βιομηχανικές δραστηριότητες (1) θεσπίσθηκε για την αντιμετώπιση ατυχημάτων όπως εκείνα του Flixborough το 1974, του Bess το 1975 και του Seveso και της Manfredonia το 1976. Μέχρι τότε οι ενέργειες των κρατών μελών στον τομέα των βιομηχανικών κινδύνων ήταν κατακερματισμένες. Περαιτέρω, απαιτείτο κοινοτική δράση ώστε να εξασφαλιστεί ίδια αντιμετώπιση παρομοίων προβλημάτων σε όλα τα κράτη μέλη.

Σκοπός της οδηγίας ήταν να εξασφαλισθεί η θέσπιση νομοθεσίας από όλα τα κράτη μέλη σύμφωνα με τους στόχους της οδηγίας, καθώς και ο καθορισμός διαδικασιών από τις αρμόδιες Αρχές για την εφαρμογή των διατάξεών της. Συγκεκριμένα, προέβλεπε μέτρα σχετικά με την πρόληψη, την ετοιμότητα και την αντιμετώπιση σοβαρών ατυχημάτων, αφού πλήττουν τον άνθρωπο και το περιβάλλον, τόσο εντός, όσο και εκτός των εν λόγω μονάδων.

Το Συμβούλιο, στο συνοδευτικό ψήφισμά του σχετικά με το Τέταρτο Πρόγραμμα Δράσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για το περιβάλλον (2), ζήτησε αποτελεσματικότερη εφαρμογή της οδηγίας, περισσότερες ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών και επανεξέταση της οδηγίας, συμπεριλαμβανομένης μιας ενδεχόμενης διεύρυνσης του πεδίου εφαρμογής.

Το Συμβούλιο, στις 24 Νοεμβρίου 1986 (3), κάλεσε την Επιτροπή να επανεξετάσει τα κοινοτικά μέτρα για την πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων και τον περιορισμό των συνεπειών τους και, εν ανάγκη, να υποβάλει κατάλληλες προτάσεις.

Κατά τη διαδικασία έγκρισης της πρώτης τροποποίησης (4) (87/216/ΕΟΚ), η Επιτροπή διαβεβαίωσε ότι σκόπευε να προτείνει βασική αναθεώρηση των παραρτημάτων I, II και III.

Περαιτέρω, κατά την έγκριση της δεύτερης τροποποίησης της οδηγίας (88/610/ΕΟΚ), στις 24 Νοεμβρίου 1988 (5), το Συμβούλιο, στη συνοδευτική του δήλωση, ζήτησε από την Επιτροπή να δώσει προτεραιότητα σε επανεξέταση της οδηγίας, και ιδιαίτερα στα παραρτήματα σχετικά με την εφαρμογή.

Στο ψήφισμα του της 16ης Οκτωβρίου 1989 (6) σχετικά με τις κατευθύνσεις στο θέμα της πρόληψης των τεχνικών και φυσικών κινδύνων, το Συμβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να εξετάσει τρόπους για να συμπεριληφθούν οι έλεγχοι του σχεδιασμού χρήσεως γης στην οδηγία, λαμβάνοντας υπόψη, ιδιαίτερα τις συνέπειες του ατυχήματος στο Bhopal, καθώς και τα μέσα για την επίτευξη αλληλοκατανόησης και εναρμόνισης των εθνικών αρχών και πρακτικών σχετικά με τις εκθέσεις ασφαλείας.

(1) ΕΕ αριθ. L 230, 5.8.1982, σ. 1.

(2) ΕΕ αριθ. C 328, 7.12.1987, σ. 3.

(3) 1121η Συνεδρίαση του Συμβουλίου (Περιβάλλον).

(4) ΕΕ αριθ. L 85 της 28.3.1987, σ. 36.

(5) ΕΕ αριθ. L 336, 7.12.1988, σ. 14.

(6) ΕΕ αριθ. C 273, 26.10.1989, σ. 1.

Στο πέμπτο Πρόγραμμα Δράσης για το Περιβάλλον, "Στόχος η Αειφορία : Πρόγραμμα Πολιτικής Δράσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για το Περιβάλλον και την Αειφόρο Ανάπτυξη" (7), προτείνονται, για την περίοδο 1993-2000, δύο κοινά χαρακτηριστικά του προγράμματος, συμπεριλαμβανομένης της αντιμετώπισης των βιομηχανικών κινδύνων :

- συμμετοχή όλων των επιπέδων της κοινωνικής οργάνωσης με πνεύμα επιμερισμού της ευθύνης, και,
- βελτίωση των διαδικασιών συνεργασίας μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών, με σκοπό την ορθολογικότερη εφαρμογή των κοινοτικών μέτρων για το περιβάλλον.

2. Ανάγκη για δράση σε κοινοτικό επίπεδο

2.1 Ποιοι είναι οι στόχοι της σκοπούμενης δράσης σε σχέση με τις υποχρεώσεις της Κοινότητας;

Ο στόχος της παρούσας πρότασης είναι να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου όσον αφορά την πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων και, επομένως, να εξασφαλισθεί υψηλότερο επίπεδο προστασίας του ανθρώπου και του περιβάλλοντος. Για την επίτευξη του στόχου αυτού, η πρόταση αποσκοπεί στην αντικατάσταση της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ από μια νέα οδηγία, στην οποία μεταφέρονται οι βασικές αρχές της υπάρχουσας οδηγίας, αλλά ενσωματώνονται, επίσης, πρόσθετα μέτρα που αντικατοπτρίζουν την τρέχουσα ορθή πρακτική στη διαχείριση κινδύνων, καθώς και διατάξεις για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της εφαρμογής.

Οι διατάξεις της αρχικής οδηγίας απεδείχθησαν επιτυχείς, ιδιαίτερα όσον αφορά τις τεχνικές πτυχές της πρόληψης, της ετοιμότητας και της αντιμετώπισης. Παρόλα ταύτα, από τότε που εγκρίθηκε η οδηγία, έχουν συμβεί περισσότερα από 130 σοβαρά ατυχήματα στην Κοινότητα και πολύ περισσότερα στον κόσμο.

Η πρωτεύουσα ανάγκη, όταν εγκρίθηκε η αρχική οδηγία, ήταν να δοθεί έναυσμα για δράση των κρατών μελών σχετικά με τις βασικές πτυχές μιας πολιτικής αντιμετώπισης των σοβαρών κινδύνων. Ο σκοπός της παρούσας πρότασης είναι να διευκρινίσει και να συμπληρώσει την πολιτική αυτή, υπό το φως της εμπειρίας και των εξελίξεων, και να προσφέρει μέσα και καθοδήγηση για την αύξηση της λογικής συνέπειας κατά την εφαρμογή της οδηγίας.

Η πρόταση συμβάλλει στην υλοποίηση των στόχων του άρθρου 130Π της Συνθήκης, το οποίο περιέχει ειδικές διατάξεις για τον ρόλο της Κοινότητας σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος· ιδιαίτερα, τη διατήρηση και την προστασία της ποιότητας του περιβάλλοντος και την προστασία της υγείας των προσώπων.

Στηρίζεται επί των αρχών της προφυλακτικής και προληπτικής δράσης, της επανόρθωσης των προσβολών του περιβάλλοντος στην πηγή, καθώς και στην αρχή "ο ρυπαίνων πληρώνει". Στοχεύει σε υψηλό επίπεδο προστασίας και λαμβάνει υπόψη την ποικιλία καταστάσεων στις διάφορες περιοχές της Κοινότητας.

2.2. Η σκοπούμενη δράση αποτελεί αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας ή αρμοδιότητα την οποία μοιράζεται με τα κράτη μέλη;

(7) COM(92) 23 τελικό.

Η σκοπούμενη δράση δεν αποτελεί αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας. Παρόλα ταύτα, στην πρόταση γίνεται σεβαστή η αρχή της επικουρικότητας, την οποία περιέχει το άρθρο 3B της Συνθήκης. Στο κείμενο προτείνονται τα απαραίτητα μέτρα για την πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων, δηλαδή εκείνων που δυνάμει είναι σε θέση να έχουν σημαντικές και εκτεταμένες επιπτώσεις· δεν αφορά τα ατυχήματα ήσσονος σημασίας με μόνον περιορισμένες τοπικές επιπτώσεις. Οι βασικές διατάξεις πολιτικής για την αντιμετώπιση σοβαρών κινδύνων καθορίζονται σε κοινοτικό επίπεδο, αλλά η επιλογή των μέσων για την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων επαφίεται στις σχετικές και τοπικές αρχές στα κράτη μέλη.

2.3. Ποια είναι η κοινοτική διάσταση του προβλήματος; Ποια λύση ίσχυε μέχρι τώρα;

Η παρούσα πρόταση αφορά, πρωτίστως, την πρόληψη ατυχημάτων μικρής πιθανότητας, αλλά με σοβαρότατες συνέπειες. Σοβαρά ατυχήματα, όπως του Seveso, του Flixborough και, πιο πρόσφατα του Bhopal και της Βασιλείας έχουν αποδείξει ότι το κόστος, τόσο από οικονομική, όσο και από περιβαλλοντική άποψη, ενός και μόνον σοβαρού ατυχήματος είναι σημαντικό, όχι μόνον για τη σχετική βιομηχανική μονάδα, αλλά επίσης και για τις αρχές του κράτους και, σε ευρύτερη κλίμακα, για τη διεθνή κοινότητα. Πράγματι, η ενδεχόμενη σοβαρότητα ατυχημάτων που πηγάζουν από τους σχετικούς χώρους είναι τέτοια που μπορεί να έχουν διασυννοριακές επιπτώσεις και, επομένως, να προσβάλλουν το περιβάλλον σε όμορα κράτη μέλη.

Είναι συχνά δύσκολο να εκτιμηθεί το πραγματικό κόστος περιστατικών, αυτού του τύπου με τα οποία ασχολείται η παρούσα πρόταση. Στους υπολογισμούς χρειάζεται να ληφθούν υπόψη, μεταξύ άλλων, η απώλεια ζωών, μακροπρόθεσμες βλάβες της υγείας του ανθρώπου και ζημιές στο περιβάλλον, περιουσιακές ζημιές, απώλεια παραγωγής, απώλεια φυσικού κάλλους, κόστος αντιμετώπισης και επανορθωτικής δράσης. Παρόλα ταύτα, έχουν γίνει εκτιμήσεις κόστους για μερικά από τα εμφανέστατα περιστατικά. Μόνον το κόστος των ζημιών σε περιουσιακά στοιχεία από τα τρία σοβαρότερα περιστατικά, τα οποία και διαμόρφωσαν την κοινοτική πολιτική, υπολογίζεται (σε τιμές του 1989) σε:

Flixborough έκρηξη (HB -1974)	110 εκατ. ECU
Seveso-έκρηξη (Ιταλία - 1976)	72 εκατ. ECU
Βασιλεία - πυρκαγιά σε αποθήκη (Ελβετία -1986)	>26 εκατ. ECU

Επαγγελματικές εγκαταστάσεις υψηλού κινδύνου ευρίσκονται σε όλα τα κράτη μέλη. Τα παρατιθέμενα αριθμητικά στοιχεία είναι τα πλέον πρόσφατα που διατέθηκαν στην Επιτροπή και αντιπροσωπεύουν τον αριθμό μονάδων που καλύπτονται από τις αυστηρότερες απαιτήσεις της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ, βάσει των οποίων απαιτείται η σύνταξη λεπτομερούς έκθεσης ασφαλείας.

Περιορισμένες είναι οι διαθέσιμες πληροφορίες από τα κράτη μέλη σχετικά με την παρούσα κατάσταση εφαρμογής της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε. Αυτό οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι οι αρχικές εξουσίες που παραχωρήθηκαν στην Επιτροπή δεν ήταν επαρκείς για την παροχή των αναγκαίων πληροφοριών ούτως ώστε να παρακολουθείται αποτελεσματικά η πρακτική εφαρμογή της οδηγίας. Αυτό επανορθώνεται με την παρούσα πρόταση.

Η κατάσταση μεταφοράς της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ (όπως τροποποιήθηκε) στο εθνικό δίκαιο των κρατών μελών έχει ως εξής :

ΒΕΛΓΙΟ

Η δεύτερη τροποποίηση της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ, οδηγία 88/610/ΕΟΚ, ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο με τα Βασιλικά Διατάγματα της 7ης Φεβρουαρίου 1990 και 16ης Μαΐου 1990. Σύμφωνα με πληροφορίες που ήταν διαθέσιμες στο τέλος του 1992, συνολικά 87 μονάδες καλύπτονταν από τις διατάξεις που θεσπίστηκαν βάσει του άρθρου 5 της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε. Έχουν, επίσης, διεξαχθεί εκστρατείες πληροφόρησης του κοινού. Η κατάσταση μεταφοράς της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ (όπως τροποποιήθηκε) στο εθνικό δίκαιο των κρατών μελών έχει ως εξής :

ΔΑΝΙΑ

Η ενσωμάτωση της δεύτερης τροποποίησης στο εθνικό δίκαιο ολοκληρώθηκε με την έκδοση του Εκτελεστικού Διατάγματος υπ'αριθ. 520 της 5ης Ιουλίου 1990. Οι διαθέσιμες πληροφορίες μέχρι τον Ιούνιο του 1993 ανέφεραν ότι 38 μονάδες καλύπτονταν από τις απαιτήσεις της τροποποιημένης οδηγίας.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ (ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ)

Η μεταφορά στο εθνικό δίκαιο της δεύτερης τροποποίησης έγινε με την τροποποιημένη διατύπωση του Δωδεκάτου Κανονισμού εφαρμογής του Ομοσπονδιακού Νόμου για τον έλεγχο των εκπομπών ρύπων (Κανονισμός Επικίνδυνων Περιστατικών) της 20ης Σεπτεμβρίου 1991. Μέχρι τον Ιούλιο του 1990 ελήφθησαν πληροφορίες κατά προσέγγιση, οι οποίες ανέφεραν ότι 283 μονάδες καλύπτονταν από τις διατάξεις του άρθρου 5 της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ. Μετά την εφαρμογή της δεύτερης τροποποίησης και την επανένωση της Γερμανίας, δεν είναι διαθέσιμες νεώτερες πληροφορίες.

ΕΛΛΑΔΑ

Επί του παρόντος, δεν υπάρχουν διαθέσιμες πληροφορίες για την ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο της δεύτερης τροποποίησης. Οι πληροφορίες που ήταν διαθέσιμες μέχρι το τέλος του 1992 ανέφεραν ότι 34 μονάδες καλύπτονταν από τις διατάξεις του άρθρου 5 της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Η ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο της δεύτερης τροποποίησης ολοκληρώθηκε με την έκδοση του Βασιλικού Διατάγματος 952/1990. Οι πληροφορίες στο τέλος του 1992 ανέφεραν ότι κατά προσέγγιση 270 μονάδες καλύπτονταν από το άρθρο 5 της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ.

ΓΑΛΛΙΑ

Η ενσωμάτωση της δεύτερης τροποποίησης στο εθνικό δίκαιο έγινε με διοικητική εγκύκλιο. Η πληροφόρηση του κοινού είναι ήδη ελεύθερη και το κοινό έχει πρόσβαση στις εκθέσεις ασφαλείας που συντάσσονται, με την εξαίρεση ορισμένων εμπιστευτικών πληροφοριών. Μέχρι τον Ιούνιο του 1993, οι πληροφορίες ανέφεραν ότι 377 μονάδες καλύπτονταν από τις διατάξεις του άρθρου 5 της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ, συμπεριλαμβανομένων των επιπλέον μονάδων που καλύφθηκαν, ως αποτέλεσμα της δεύτερης τροποποίησης.

ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Η ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο της δεύτερης τροποποίησης ολοκληρώθηκε τον Ιανουάριο του 1992. Οι πληροφορίες που παρελήφθησαν μέχρι το τέλος του 1992 ανέφεραν ότι 20 μονάδες καλύπτονταν από τις απαιτήσεις του άρθρου 5 της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ (όπως τροποποιήθηκε).

ΙΤΑΛΙΑ

Οι προπαρασκευαστικές εργασίες για την ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο της δεύτερης τροποποίησης, έχουν αρχίσει εδώ και λίγο καιρό, αλλά δεν υπάρχουν διαθέσιμες νέες πληροφορίες. Οι πληροφορίες που παραλήφθησαν μέχρι το τέλος του 1992 ανέφεραν ότι 329 μονάδες καλύπτονταν από τις απαιτήσεις του άρθρου 5 της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Οι εργασίες για την ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο των απαιτήσεων της δεύτερης τροποποίησης ολοκληρώθηκαν με την έκδοση ενός κανονισμού της 19ης Ιουλίου 1991. Οι πληροφορίες που παρελήφθησαν μέχρι το τέλος του 1992 ανέφεραν ότι 4 μονάδες καλύπτονταν από τις απαιτήσεις του άρθρου 5 της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ. Δεν αναφέρθηκαν άλλες μονάδες μετά τη δεύτερη τροποποίηση.

ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Η ενσωμάτωση το εθνικό δίκαιο της δεύτερης τροποποίησης έχει ήδη επιτελεσθεί μέσω αλλαγών στη νομοθεσία και κατευθυντηρίων γραμμών που απευθύνονται στις τοπικές και περιφερειακές αρχές. Οι πληροφορίες μέχρι το τέλος Ιουλίου 1990 ανέφεραν ότι 79 μονάδες καλύπτονταν από το άρθρο 5 της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ. Δεν παρεσχέθησαν περαιτέρω πληροφορίες για τον αριθμό των μονάδων που καλύφθηκαν ως αποτέλεσμα της δεύτερης τροποποίησης.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Έχει αρχίσει η ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο της δεύτερης τροποποίησης. Οι πληροφορίες που παρεσχέθησαν στο τέλος του 1992 ανέφεραν ότι 45 μονάδες καλύπτονταν από το άρθρο 5 της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ. Δεν έχουν παρασχεθεί πιο πρόσφατα πληροφοριακά στοιχεία.

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Η μεταφορά στο εθνικό δίκαιο της δεύτερης τροποποίησης ολοκληρώθηκε με τους τροποποιητικούς Κανονισμούς του 1990 για την αντιμετώπιση σοβαρών κινδύνων, οι οποίοι ετέθησαν εν ισχύ την 31η Δεκεμβρίου 1990. Οι πληροφορίες μέχρι το τέλος του 1992 ανέφεραν ότι 298 μονάδες καλύπτονταν από το άρθρο 5 της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ (όπως τροποποιήθηκε).

Επί του παρόντος, οι σοβαροί κίνδυνοι στις μονάδες αυτές αντιμετωπίζονται μέσω της εφαρμογής της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ, συμπληρωμένης από άλλες διατάξεις που θεσπίστηκαν με πρωτοβουλία κρατών μελών.

Από τις πληροφορίες που έδωσαν εκούσια τα κράτη μέλη, τις ανταλλαγές απόψεων στην Επιτροπή Αρμοδίων Αρχών και άλλες μελέτες, κατέστη σαφές ότι, επειδή η αρχική οδηγία είχε τον χαρακτήρα οδηγίας-πλαίσου, έχει καταλήξει σε ποικίλες προσεγγίσεις του θέματος με απαράδεκτες διαφορές μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά το επίπεδο προστασίας του ανθρώπου και του περιβάλλοντος έναντι σοβαρών κινδύνων.

Μεταξύ των περιπτώσεων όπου παρατηρείται αυτό το γεγονός συγκαταλέγονται τα θέματα των περιεχομένων των Εκθέσεων Ασφαλείας (και η απάντηση των Αρμοδίων Αρχών κατόπιν παραλαβής τους) και του καθεστώτος επιθεώρησης που καθιερώθηκε προκειμένου να υπόκεινται σε υποχρεωτικές ρυθμίσεις χώροι σοβαρού κινδύνου.

Το τρομερό ατύχημα στο Bhopal επιβεβαίωσε, σε όλους εκείνους που ασχολούνται με την αντιμετώπιση σοβαρών ατυχημάτων, τους ενδεχομένους κινδύνους για τον άνθρωπο και το περιβάλλον, απλώς και μόνον λόγω της γειτνίασης των σχετικών μονάδων με ευαίσθητες περιοχές. Κατέληξε στο ψήφισμα του Συμβουλίου του 1989, το οποίο καλεί την Επιτροπή να εξετάσει τρόπους ώστε να συμπεριλάβει στην οδηγία ελέγχους του σχεδιασμού χρήσεως γης. Διάφορες μελέτες εγκατάστασης και χρήσεως γης, που εκπονήθηκαν σε διάφορα κράτη μέλη και παγκοσμίως, συμπέραναν ότι δικαιολογούνται ειδικά χωροταξικά μέτρα, ακόμη και από καθαρά οικονομική άποψη, διότι προλαμβάνονται σοβαρά ατυχήματα, τα οποία συνεπάγονται υψηλό κοινωνικό και βιομηχανικό κόστος.

Ο μακροπρόθεσμος στόχος κάθε πολιτικής για την εγκατάσταση και τη χρήση γης είναι προφανώς η απομάκρυνση των κινδύνων σοβαρών ατυχημάτων από πληθυσμιακά κέντρα ή ευαίσθητα περιβάλλοντα. Η βιομηχανική ανάπτυξη της Ευρώπης έχει καταλήξει στο γεγονός σε πολλές περιοχές οι βιομηχανίες να γειτνιάζουν με τέτοιες ευαίσθητες περιοχές. Μερικά κράτη μέλη διαθέτουν νομοθεσία εγκατάστασης και χρήσεως γης. Έχουν προσεγγίσει το πρόβλημα με διαφορετικούς τρόπους και η παρούσα πρόταση προσπαθεί να απαλείψει τις διαφορές αυτές με το να επικεντρώνεται στα κοινά χαρακτηριστικά που επισημαίνονται επί του παρόντος στις απαιτήσεις, στη χάραξη πολιτικής και στην ανταλλαγή πληροφοριών. Η όλη διαδικασία ενισχύεται με μια διάταξη που προβλέπει τη διαμόρφωση κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών, εν ανάγκη.

Η ανάλυση των δηλωθέντων σοβαρών ατυχημάτων στην Κοινότητα δείχνει ότι, στην πλειονότητα των περιπτώσεων, η βασική αιτία συνίσταται σε διαχειριστικό σφάλμα. Το σφάλμα αυτό μπορεί να εκδηλωθεί ως ελάττωμα της οργάνωσης, ανεπαρκής κατάρτιση ή απλώς παράλειψη να ληφθεί υπόψη η πιθανότητα ανθρωπίνου σφάλματος.

Η υφισταμένη οδηγία επικεντρώνεται στις τεχνικές πλευρές της αντιμετώπισης των κινδύνων και δεν ασχολείται επαρκώς με τα θέματα διαχείρισης και ανθρωπίνων παραγόντων. Η έμφαση αυτή αντικατοπτρίζεται στη νομοθεσία των κρατών μελών στον εν λόγω τομέα.

Αναγνωρίζοντας το γεγονός αυτό, η πρόταση δίδει μεγαλύτερη σημασία στα διαχειριστικά συστήματα και τους ανθρώπινους παράγοντες. Οι κύριες αλλαγές που επιφέρει σχετίζονται με τη νέα έννοια μιας εσωτερικής Πολιτικής Πρόληψης Σοβαρών Ατυχημάτων (ΠΠΣΑ) για όλες τις μονάδες που καλύπτονται από την οδηγία. Η πολιτική αυτή αποτελεί τώρα τη βάση των απαιτήσεων για κάθε μονάδα όπου υπάρχει υπέρβαση του κατωτέρου ορίου και ενισχύεται από μια απαίτηση για εφαρμογή διαχειριστικών συστημάτων, όπως ενδείκνυται, για την αντιμετώπιση των κινδύνων σοβαρών ατυχημάτων που επισημαίνει το αρμόδιο πρόσωπο.

Απαίτηση-κλειδί της πρότασης, όπως στην ισχύουσα οδηγία, αποτελεί η σύνταξη, από τις μεγαλύτερες μονάδες που καλύπτονται από την πρόταση, μιας Έκθεσης Ασφαλείας και η υποβολή της στις Αρμόδιες Αρχές. Εξάλλου, θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει, επιπλέον, εξέταση των διαχειριστικών συστημάτων και της οργάνωσης της μονάδας.

Με βάση την εμπειρία που έχουν αποκομίσει τα κράτη μέλη, τα περιεχόμενα της Έκθεσης έχουν περιγραφεί σαφέστερα, αν και η παρουσίασή της καθίσταται ευχερέστερη, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι διαφορετικοί τύποι βιομηχανιών που καλύπτονται από την οδηγία, καθώς και λοιπή νομοθεσία, η οποία μπορεί να απαιτεί να παρέχονται στις Αρχές των κρατών μελών παρόμοιες πληροφορίες. Για να λάβει αυτούς τους παράγοντες υπόψη, το αρμόδιο πρόσωπο θα μπορεί να παρουσιάζει την Έκθεση Ασφαλείας υπό την καταλληλότερη μορφή για τη συγκεκριμένη μονάδα, συνδυάζοντας άλλες εκθέσεις ή μέρη άλλων εκθέσεων, εφόσον παρέχει σαφή περιγραφή της μονάδας και τηρούνται οι στόχοι της έκθεσης.

Θεμελιώδες αξίωμα της περιβαλλοντικής πολιτικής της Κοινότητας είναι η παροχή πληροφοριών στο κοινό, οι οποίες τους επιτρέπουν τόσο να κατανοήσουν, όσο και, εν ανάγκη, να επηρεάσουν τις ενέργειες και τις επιδόσεις των εταιρειών. Η ισχύουσα οδηγία δεν συμβάλλει ενεργά στον σκοπό αυτό. Η παροχή πληροφοριών περιορίζεται στο "χρειάζεται να ξέρουν" - σε περίπτωση σοβαρού ατυχήματος. Το κενό αυτό αναπληρώνεται στην παρούσα πρόταση μέσω της απαίτησης η Έκθεση Ασφαλείας να ευρίσκεται στη διάθεση του κοινού. Προβλέπονται, επίσης, νέα δικαιώματα συμμετοχής του κοινού σε σχετικές διαδικασίες και συζητήσεις όσον αφορά την εγκατάσταση και τη χρήση γης, καθώς και πολιτικές ελέγχου που καταρτίζουν οι αρχές. Εντούτοις, αναγνωρίζεται η ανάγκη να τηρηθεί το απόρρητο για ορισμένες πληροφορίες κατά τρόπο ταυτόσημο όπως στην οδηγία 90/313/ΕΟΚ (8).

Η πρόταση ρυθμίζει το πρόβλημα των ανίσων πρακτικών επιθεώρησης, θεσπίζοντας σαφείς ευθύνες και καθήκοντα για το σύστημα επιθεώρησης που δημιουργείται από την Αρμόδια Αρχή, το οποίο ενισχύεται με νέα καθήκοντα και εξουσίες που επιτρέπουν την απαγόρευση λειτουργίας μονάδων, εν ανάγκη, καθώς και ελάχιστα πρότυπα για τις ίδιες τις επιθεωρήσεις.

Κατά την παρούσα οδηγία 82/501/ΕΟΚ, δεν καθορίζεται ειδική διαδικασία για την ευχερή εξέλιξη των απαιτούμενων μέτρων αντιμετώπισης, ούτε για την εναρμόνιση των κριτηρίων που ισχύουν για τα βασικά στοιχεία της οδηγίας. Το προτεινόμενο κείμενο καλύπτει αυτή την έλλειψη, προβλέποντας την έγκριση κοινοτικών κριτηρίων για τις ουσιώδεις πτυχές του συστήματος αντιμετώπισης. Προβλέπεται να ανατεθεί η επεξεργασία των εν λόγω απαιτήσεων ή κατευθύνσεων στην Επιτροπή, επικουρούμενη από μια επιτροπή αντιπροσώπων των κρατών μελών. Η προτεινόμενη διαδικασία προορίζεται να επιφέρει, εν ανάγκη, μεγαλύτερη εναρμόνιση σε υψηλά επίπεδα προστασίας.

Οι μελέτες που εκπόνησε η Επιτροπή δείχνουν ότι μόνον 47% των χημικών ουσιών που επί του παρόντος απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας χρησιμοποιούνται στις κοινοτικές βιομηχανίες που καλύπτονται από την οδηγία. Οι μεταβολές των βιομηχανικών διαδικασιών έχουν καταλήξει στην ανάγκη να επανεξετασθεί το καθεστώς εφαρμογής που βασίζεται σε καταλόγους καθορισμένων βιομηχανικών δραστηριοτήτων και χημικών ουσιών. Ένα τέτοιο σύστημα είναι δύσκαμπτο, όταν πρόκειται για τη διαγραφή περιττών διαδικασιών και χημικών ουσιών και τη συμπερίληψη νέων. Περαιτέρω, η χρήση ενός ειδικού καταλόγου βιομηχανιών και η εξαίρεση άλλων, όπου οι κίνδυνοι είναι ταυτόσημοι, δεν δικαιολογείται ούτε από τεχνική άποψη, ούτε από άποψη πολιτικής.

(8) ΕΕ αριθ. L 158, 23.6.1990, σ. 56.

Κατά συνέπεια, στην προτεινόμενη νέα οδηγία έχει τροποποιηθεί η μέθοδος εφαρμογής προκειμένου να εφαρμόζονται οι διατάξεις οπουδήποτε υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες σε ποσότητες αρκετά μεγάλες ώστε να δημιουργείται κίνδυνος σοβαρού ατυχήματος. Οι εναπομένουσες εξαιρέσεις αφορούν μόνον τους τομείς όπου οι ισχύουσες νομικές διατάξεις είναι ισοδύναμες με τις παρούσες προτάσεις ή όπου οι σχετικές βιομηχανίες έχουν ειδικά προβλήματα ή ανάγκες σχετικά με την αντιμετώπιση σοβαρών ατυχημάτων (π.χ. στην περίπτωση αγωγών, μεταφορών και των βιομηχανιών εξόρυξης).

2.4. Ποια είναι η αποτελεσματικότερη λύση, εάν γίνει σύγκριση μεταξύ των μέσων που διαθέτουν τα κράτη μέλη και εκείνων που διαθέτει η Κοινότητα;

Η βιομηχανία υφίσταται διάφορες πιέσεις, προκειμένου να βελτιώσει τις περιβαλλοντικές επιδόσεις και τον έλεγχο των κινδύνων και της επικινδυνότητας, που δημιουργεί αναπόφευκτα. Στις πιέσεις αυτές συμπεριλαμβάνεται και η αίσθηση ευθύνης της ίδιας της βιομηχανίας (όπως φαίνεται από το παράδειγμα του προγράμματος Responsible Care των χημικών βιομηχανιών), καθώς και μια ποικιλία ενεχομένων στους οποίους συγκαταλέγονται, μεταξύ άλλων, εργαζόμενοι, γείτονες, πελάτες, προμηθευτές, μέτοχοι και χρηματοδότες. Πρόσφατα, ο ασφαλιστικός κλάδος, ιδιαίτερα, έχει αρχίσει να διαδραματίζει πιο ενεργό και σημαίνοντα ρόλο στο πεδίο αυτό.

Πάντως, η πίεση από τέτοιες πηγές δεν ασκείται εξίσου σε ολόκληρη την Κοινότητα και δεν επαρκεί από μόνη της να καθυστερήσει το κοινό όσον αφορά τον τομέα αυτόν. Πράγματι, η επίγνωση των πράγματι ενεχομένων συχνά εκφράζεται μέσω εκκλήσεων για περισσότερη νομοθεσία ή αποτελεσματικότερη εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας.

Όσον αφορά τους σοβαρούς κινδύνους, η αποτελεσματικότερη λύση είναι δράση σε κοινοτικό επίπεδο. Μόνον η Κοινότητα δύναται να μεταβάλει την προσέγγιση που ακολουθήθηκε μέχρι σήμερα, τροποποιώντας και συμπληρώνοντας την ισχύουσα νομοθεσία που καλύπτει τους βιομηχανικούς κινδύνους, ιδιαίτερα, δίνοντας έμφαση στην πολιτική πρόληψης σοβαρών ατυχημάτων, μέσω ενός πλέον δραστήριου διαχειριστικού και οργανωτικού συστήματος στις σχετικές μονάδες, καθώς και την κατάρτιση κοινοτικών κριτηρίων για τις σημαντικότερες πλευρές του συστήματος αντιμετώπισης. Η προσέγγιση αυτή έχει υιοθετηθεί από το Συμβούλιο στα διάφορα ψηφίσματα τα οποία αποτέλεσαν το έναυσμα για την παρούσα αναθεώρηση (όπως προαναφέρθηκε) – με τα οποία εκλήθη η Επιτροπή να τροποποιήσει την οδηγία 82/501/ΕΟΚ, όπως ενδείκνυται, και να βελτιώσει την αποτελεσματικότητα της εφαρμογής της.

2.5. Ποια συγκεκριμένη προστιθέμενη αξία προσφέρει η σκοπούμενη δράση στην Κοινότητα και ποιο θα ήταν το κόστος της αδράνειας;

Η δράση που προβλέπεται στην πρόταση πρόκειται να βελτιώσει περαιτέρω τα συστήματα που υπάρχουν στη βιομηχανία και να βοηθήσει τις αρμόδιες αρχές στην αντιμετώπιση των κινδύνων σοβαρών ατυχημάτων και, επομένως, να μειώσει την πιθανότητα να συμβούν, όπως και, όπου συμβαίνουν, να ελαχιστοποιήσει τις συνέπειές τους επί του ανθρώπου και του περιβάλλοντος. Αποσκοπεί, επίσης, να απλουστεύσει τα κριτήρια εφαρμογής της οδηγίας και να καταστήσει ευχερέστερη την προσαρμογή στον εξελικτικό χαρακτήρα της βιομηχανίας. Αποτυχία στον τομέα αυτό θα κατέληγε σε απaráδεκτα διαφορετικό επίπεδο προστασίας στα κράτη μέλη και θα σήμαινε ότι οι αρχές της βέλτιστης διαχείρισης των κινδύνων δεν εφαρμόζονται ισότιμα σε ολόκληρη την Κοινότητα.

2.6. Ποιους τρόπους δράσης διαθέτει η Κοινότητα (σύσταση, χρηματοδοτική στήριξη, νομοθεσία, κλπ.);

Για να τροποποιηθεί ή να καταργηθεί μια ισχύουσα οδηγία, χρειάζεται νομοθεσία σε κοινοτικό επίπεδο.

2.7. Είναι αναγκαία ενιαία κανονιστική νομοθεσία ή επαρκείς οδηγία που θέτει τους γενικούς στόχους, παραπέμποντας την εκτέλεση σε επίπεδο κρατών μελών;

Η πρωτοβουλία για την επανεξέταση της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ ξεκίνησε (μεταξύ άλλων) από ανησυχίες σχετικά με την αποτελεσματικότητα της εφαρμογής της. Παρόλα ταύτα, οι αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας υποδεικνύουν ότι είναι προτιμότερη μια τροποποιημένη οδηγία παρά ένας κανονισμός.

Σε όλη την έκταση της πρότασης οι εν λόγω αρχές έχουν τηρηθεί ως εξής :

- η πρόταση καθορίζει τους στόχους και τις απαιτήσεις που χρειάζονται για την εναρμόνιση, εν ανάγκη, προκειμένου να επιτευχθεί υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος, ενώ η εφαρμογή διατηρείται στο ενδεδειγμένο χαμηλότερο επίπεδο, προσαρμοσμένη στις εθνικές συνθήκες.
- οι επιδιωκόμενοι στόχοι και τα ζητήματα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προσδιορίζονται σαφώς για θέματα όπως οι Εκθέσεις Ασφαλείας, τα σχέδια έκτακτης ανάγκης και τα συστήματα επιθεωρήσεων, ενώ η ευθύνη για την πρακτική εφαρμογή παραμένει στο χαμηλότερο ενδεδειγμένο επίπεδο.
- η συγκεκριμένη εφαρμογή και διαχείριση των απαιτήσεων επαφένται στο εθνικό ή ακόμη και στο τοπικό επίπεδο· ιδιαίτερα, οι Εκθέσεις Ασφαλείας συντάσσονται από το αρμόδιο πρόσωπο και κρίνονται από την Αρμόδια Αρχή, τα Σχέδια Έκτακτης Ανάγκης καταρτίζονται από το αρμόδιο πρόσωπο ή την τοπική αρχή και κρίνονται από την Αρμόδια Αρχή, ενώ η πληροφόρηση του κοινού εμπίπτει στην αρμοδιότητα των τοπικών αρχών.

3. Διεθνής κατάσταση

Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη συμμετέσχον ενεργά σε πολλά διεθνή βήματα, στα οποία συμπεριλαμβάνεται ο ΟΟΣΑ, η Επιτροπή του Ρήνου, το Διεθνές Γραφείο Εργασίας και τα Ηνωμένα Έθνη, για την κατάρτιση κωδίκων πρακτικής, συμβάσεων και συστάσεων σχετικά με την αντιμετώπιση σοβαρών ατυχημάτων. Στα βήματα αυτά, σημαντικό σημείο αναφοράς υπήρξε η αρχική μορφή της οδηγίας του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1982 περί του κινδύνου ατυχημάτων μεγάλης εκτάσεως τον οποίο περιλαμβάνουν ορισμένες βιομηχανικές δραστηριότητες, όπως και οι διαμορφούμενες προτάσεις από την επανεξέταση της οδηγίας αυτής. Εν τούτοις, για να παραμείνει στην πρώτη γραμμή της πολιτικής βιομηχανικών κινδύνων, η Κοινότητα χρειάζεται να προσαρμόσει την οδηγία στα σύγχρονα δεδομένα ώστε να λάβει υπόψη την κτηθείσα εμπειρία στα κράτη μέλη από την εφαρμογή της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ, καθώς και άλλες εξελίξεις διεθνώς και εντός της Κοινότητας, που αφορούν τη διαχείριση σοβαρών κινδύνων.

Τα πλέον δραστήρια διεθνή βήματα στον τομέα αυτόν υπήρξαν η Οικονομική Επιτροπή για την Ευρώπη των Ηνωμένων Εθνών (ΟΕΕ), το Διεθνές Γραφείο Εργασίας (ΔΓΕ) και ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ).

Το 1992, η ΟΕΕ ολοκλήρωσε τις εργασίες για μια Σύμβαση, που υπεγράφη στο Ελσίνκι, η οποία καλύπτει διασυννοριακά σοβαρά ατυχήματα. Αν και η Σύμβαση δεν αποκλείει τη θέσπιση άλλων αυστηροτέρων μέτρων από τα συμβαλλόμενα μέρη, ρυθμίζει προβλήματα όπως τον σχεδιασμό χρήσεως γης και δίδει μεγαλύτερη έμφαση στα Διαχειριστικά Συστήματα Ασφαλείας, τα οποία στοιχεία θα εφαρμοσθούν μέσω των αντιστοίχων διατάξεων που περιέχει η παρούσα πρόταση.

Το Διεθνές Γραφείο Εργασίας δημοσιεύσε έναν Κώδικα Πρακτικής για Σοβαρά Ατυχήματα το 1991. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή συμμετέσχον, επίσης, σε διαβουλεύσεις για τη διαπραγμάτευση μιας Σύμβασης που εγκρίθηκε τον Ιούνιο του 1993. Η Σύμβαση καλύπτει τους αγωγούς και τις εξορυκτικές βιομηχανίες, που δεν συμπεριλαμβάνονται στην παρούσα πρόταση.

Ο ΟΟΣΑ πρόσφατα ολοκλήρωσε ένα πρόγραμμα εργασίας για σοβαρά ατυχήματα, στο οποίο συμπεριλαμβάνονται η δημοσίευση ορισμένων μονογραφιών για το περιβάλλον, ύστερα από εργαστήρια, και η προπαρασκευή μιας Σύστασης. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη συμμετέσχον ενεργά στο εν λόγω πρόγραμμα. Μεταξύ των καλυπτόμενων θεμάτων συμπεριλαμβάνονται : "ο ρόλος των ανθρωπίνων παραγόντων στη λειτουργία εργοστασίων", "η ορθή διαχειριστική πρακτική", "η πληροφόρηση του κοινού και ο ρόλος των εργαζομένων στην πρόληψη και αντιμετώπιση ατυχημάτων" και "ο ρόλος των δημοσίων αρχών για την πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων και για τον σχεδιασμό χρήσεως γης σε σχέση με σοβαρά ατυχήματα". Στην παρούσα πρόταση περιλαμβάνονται πληροφορίες από τις εν λόγω εργασίες, ιδιαίτερα εκείνες οι πτυχές που σχετίζονται με τα διαχειριστικά συστήματα και τους ανθρώπινους παράγοντες.

Οι ΗΠΑ, ο Καναδάς, η Σουηδία και η Ιαπωνία έχουν διαδραματίσει ιδιαίτερα ενεργό ρόλο στα βήματα αυτά, κυρίως στον ΟΟΣΑ, και έχουν όλες συμφωνήσει να υιοθετήσουν προσεγγίσεις για την αντιμετώπιση σοβαρών ατυχημάτων που βασίζονται στις ιδέες των προαναφερθέντων εγγράφων. Η νομοθεσία στις Σκανδιναβικές Χώρες είναι ανάλογη με την ισχύουσα οδηγία του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ, ενώ οι ΗΠΑ, ο Καναδάς και Ιαπωνία κατά παράδοση υιοθετούν προσέγγιση που βασίζεται λιγότερο σε κανονιστικές ρυθμίσεις - αν και οι ΗΠΑ πρόσφατα πρότειναν Ομοσπονδιακούς Κανονισμούς με πρότυπο την οδηγία 82/501/ΕΟΚ. Πολλές από τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, με οικονομία σε μεταβατικό στάδιο, έχουν στηριχθεί στο κοινοτικό πλαίσιο για την επεξεργασία προτάσεων σχετικά με την αντιμετώπιση σοβαρών ατυχημάτων.

ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ

Κατά την κατάρτιση της παρούσας πρότασης, η Επιτροπή διαβουλευθήκε, κυρίως, με τη Συμβουλευτική Επιτροπή για την Ασφάλεια, την Υγιεινή και την Προστασία της Υγείας στον Τόπο Εργασίας, που συστάθηκε με την απόφαση 74/325/ΕΟΚ (9), το Μόνιμο Όργανο για την Ασφάλεια και την Προστασία της Υγείας στα Ανθρακωρυχεία και στο σύνολο των εξορυκτικών βιομηχανιών, που συστάθηκε με την απόφαση 74/326/ΕΟΚ (10), το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Ομοσπονδίων Χημικών Βιομηχανιών (CEFIC), τον Ευρωπαϊκό οργανισμό των Πετρελαϊκών Εταιρειών για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Υγείας (CONCAWE), το Διεθνές Forum των Πετρελαϊκών Βιομηχανιών για την Εξερεύνηση και την Παραγωγή (E & P Forum), την Ευρωπαϊκή Ένωση Υγραερίου (AEGPL), την Ένωση των Βιομηχανιών Αερίου της Κοινής Αγοράς (MARGOGAZ), την Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Χημικών Εταιρειών (FECC), την Ευρωπαϊκή Ένωση Πετρελαϊκών Βιομηχανιών (EUROPIA), την Ευρωπαϊκή Ένωση Βιομηχανικών Αερίων (EIGA), τη Διεθνή Ομάδα Εθνικών Ενώσεων Βιομηχανιών Αγροχημικών Προϊόντων (GIFAP), την EUROMETAUX, την Ομοσπονδία των Ευρωπαϊκών Βιομηχανιών Εκρηκτικών (FEEM), την Ευρωπαϊκή Ένωση Παραγωγών Λιπασμάτων (EFMA), την Ευρωπαϊκή Ένωση Προστασίας των Καλλιεργειών (ECPA), το Ευρωπαϊκό Τεχνικό Γραφείο των Συνδικάτων για την Υγεία και την Ασφάλεια και το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Συνδικάτων (ETUI).

Όλες οι αρμόδιες Αρχές των κρατών μελών συμμετέσχον σε λεπτομερείς συζητήσεις κατά τη διάρκεια πέντε συνεδριάσεων εθνικών εμπειρογνομώνων για να συζητήσουν το θέμα και σε δύο ειδικές ομάδες εργασίας προκειμένου να καταρτίσουν το παράρτημα εφαρμογής και το σύστημα δήλωσης ατυχημάτων.

(9) ΕΕ αριθ. L 185, 9.7.1974, σ. 15.

(10) ΕΕ αριθ. L 185, 9.7.1974, σ. 18.

ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ

Η νομική βάση της παρούσας προτεινόμενης οδηγίας είναι το άρθρο 130F παράγραφος 1 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο κυριότερος στόχος της είναι να εξασφαλίσει υψηλά επίπεδα προστασίας σε ολόκληρη την Κοινότητα όσον αφορά την πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων σχετιζομένων με επικίνδυνες ουσίες και, άρα, να προφυλάξει και να προστατεύσει την ποιότητα του περιβάλλοντος και να προστατεύσει την υγεία των προσώπων. Η εφαρμογή της οδηγίας από τα κράτη μέλη μπορεί, επίσης, να έχει επιπτώσεις στις συνθήκες ανταγωνισμού εντός της Κοινότητας, αλλά τα θέματα αυτά είναι δευτερεύουσας σημασίας και η πρόταση έχει ασχοληθεί και με αυτά.

Από τότε που εγκρίθηκε η οδηγία του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ και οι τροποποιήσεις της, έχουν εγκριθεί διάφορες οδηγίες σύμφωνα με το άρθρο 118Α, και συγκεκριμένα η οδηγία του Συμβουλίου 89/391/ΕΟΚ (11) σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία. Αν και οι διατάξεις της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ δεν τροποποιήθηκαν από την 89/391/ΕΟΚ, οι διατάξεις αυτών των διαφόρων οδηγιών συμπληρώνουν τις διατάξεις για την αντιμετώπιση των κινδύνων σοβαρών ατυχημάτων. Λόγω της περιπλοκότητάς τους, τα σοβαρά ατυχήματα είναι δυνατό να αντιμετωπισθούν μόνον με ολοκληρωμένο τρόπο που θα λαμβάνει υπόψη τόσο το περιβάλλον, όσο και τον άνθρωπο, εντός και εκτός της μονάδας· επομένως, γίνεται παραπομπή στις οδηγίες που εγκρίθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 118Α, για να καταδειχθεί η συμπληρωματικότητα της παρούσας πρότασης με τις εν λόγω οδηγίες.

Μερικές από τις μονάδες που καλύπτονται από την παρούσα πρόταση εντάσσονται, επίσης, στο πεδίο εφαρμογής της προτεινόμενης οδηγίας σχετικά με τη συνολική πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης (12) καθώς και της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ (13) σχετικά με την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον. Εντούτοις, σε καμία περίπτωση δεν προκύπτει σύγκρουση με την παρούσα οδηγία γιατί έχουν διαφορετικούς στόχους.

Η προτεινόμενη οδηγία σχετικά με τη συνολική πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης αφορά εκπομπές που παράγονται ως μέρος της κανονικής λειτουργίας της εγκατάστασης. Πρέπει να αντιπαραβληθεί με την παρούσα οδηγία, η οποία αφορά συμπτωματικές εκπομπές κατά τη διάρκεια ανεξέλεγκτου περιστατικού. Η οδηγία 85/337/ΕΟΚ εφαρμόζεται σ'ένα ευρύτατο φάσμα έργων. Εφόσον καλύπτει μονάδες που συμπεριλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας πρότασης, ρυθμίζει το θέμα της εκτίμησης των ενδεχομένων περιβαλλοντικών επιπτώσεων μιας σχεδιαζόμενης μονάδας, καθώς και τη συμμετοχή του κοινού στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Ενώ η ασφάλεια της μονάδας μπορεί να είναι σχετικό θέμα, εκείνη η οδηγία εστιάζεται στο ζήτημα της απόφασης για το εάν θα πρέπει να ανεγερθεί. Η παρούσα πρόταση θα παίξει ρόλο μόνον αφού έχει ληφθεί η απόφαση αυτή.

Πάντως αναγνωρίζεται ότι, παρόλους τους διαφορετικούς στόχους αυτών των δύο κειμένων, ορισμένα από τα έγγραφα (ή μέρη εγγράφων), που συντάσσονται προκειμένου να υπάρξει συμμόρφωση προς αυτά, μπορεί επίσης να είναι σχετικά με την Έκθεση Ασφαλείας, που απαιτείται σύμφωνα με την παρούσα προτεινόμενη οδηγία. Για να περιορισθεί η περιττή επικάλυψη σε τέτοιες περιστάσεις, το κείμενο ρητά επιτρέπει τη χρήση των εν λόγω εγγράφων για τους σκοπούς της Έκθεσης Ασφαλείας.

(11) ΕΕ αριθ. L 183, 29.6.1989, σ. 1.

(12) COM(93) 423 τελικό.

(13) ΕΕ αριθ. L 175, 5.7.1985, σ. 40

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

Άρθρα 1 και 2

Τα άρθρα αυτά ορίζουν το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας και περιγράφουν τους στόχους της.

Για την εφαρμογή λαμβάνεται ως βάση οιαδήποτε μονάδα όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες σε ποσότητες μεγαλύτερες από ένα συγκεκριμένο όριο που καθορίζεται στο παράρτημα 1. Οι απαιτήσεις σχετικά με μικρότερες μονάδες παραπέμπουν στην στήλη 2 των μερών 1 και 2 του παραρτήματος 1. Οι απαιτήσεις για μεγαλύτερες μονάδες παραπέμπουν στη στήλη 3 των μερών 1 και 2 του παραρτήματος 1.

Άρθρο 3

Στο άρθρο αυτό δίδονται οι ορισμοί των βασικών όρων που χρησιμοποιούνται στην οδηγία. Δίδεται ορισμός μόνον των όρων που χρησιμοποιούνται με ειδική έννοια.

Μονάδα

Είναι ο συνολικός χώρος, υπό τον έλεγχο του αρμόδιου προσώπου, για τον οποίο εφαρμόζεται η οδηγία. Συμπεριλαμβάνονται, όχι μόνον εκείνες οι εγκαταστάσεις ή χώροι αποθήκευσης όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες, αλλά και όλες οι άλλες δραστηριότητες στον τόπο αυτό. Είναι μια έννοια αποφασιστικής σημασίας για το καθεστώς εφαρμογής, διότι αναγνωρίζει ότι όλες οι πτυχές της μονάδας μπορεί να πληγούν ή να επηρεάσουν ένα σοβαρό ατύχημα. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να ληφθεί η μονάδα ως σύνολο, για να προαχθεί η έννοια της ορθής διαχειριστικής πρακτικής και να διατηρηθεί μια ολοκληρωμένη προσέγγιση του θέματος της αντιμετώπισης σοβαρών ατυχημάτων.

Εγκατάσταση και αποθήκευση

Είναι οι κτιριακές εγκαταστάσεις και ο εξοπλισμός μιας μονάδας όπου γίνεται επεξεργασία επικίνδυνων ουσιών και, μαζί με εκείνους τους χώρους αποθήκευσης που χρησιμοποιούνται για την αποθήκευση επικίνδυνων ουσιών, είναι ο τόπος όπου ενδέχεται να συμβεί σοβαρό ατύχημα. Επομένως, είναι η περιοχή για την οποία το αρμόδιο πρόσωπο απαιτείται να αναφέρει ειδικές λεπτομέρειες.

Αρμόδιο πρόσωπο

Είναι το φυσικό ή νομικό πρόσωπο (άτομο ή οργανισμός) που είναι υπεύθυνο για τη μονάδα και, επομένως, για τη συμμόρφωση προς την οδηγία.

Επικίνδυνη ουσία

Με τον όρο αυτό νοείται κάθε ουσία που υπάρχει επί τόπου ή ενδέχεται να σχηματισθεί συνεπεία ατυχήματος και, είτε αναγράφεται στο μέρος 1 του παραρτήματος 1, είτε πληροί τα κριτήρια του μέρους 2 του παραρτήματος 1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας και μόνον, περιλαμβάνονται τα μίγματα και τα παρασκευάσματα.

Σοβαρό ατύχημα

Σοβαρό ατύχημα είναι ο τύπος περιστατικού την αντιμετώπιση του οποίου αποσκοπεί να ρυθμίσει η παρούσα πρόταση. Ο ορισμός που δίδεται είναι ταυτόσημος με εκείνον της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ.

Κίνδυνος και επικινδυνότητα

Οι όροι αυτοί χρησιμοποιούνται εκτεταμένα σε πολλά πεδία αντιμετώπισης σοβαρών ατυχημάτων. Συχνά χρησιμοποιούνται με τρόπο ο οποίος έχει δημιουργήσει σύγχυση και παρανόηση. Με την παράθεση απλών ορισμών, που βασίζονται σε εκείνους που χρησιμοποιεί το Ινστιτούτο Χημικών Μηχανικών, είναι δυνατόν να καταρτισθούν εναρμονισμένες κοινοτικές απαιτήσεις με λογική συνέπεια.

Άρθρο 4

Το παρόν άρθρο αναφέρει τις εξαιρέσεις από την πρόταση. Διατηρείται η εξαίρεση των στρατιωτικών εγκαταστάσεων, όπως στην ισχύουσα οδηγία του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ, ενώ για τους κινδύνους που προέρχονται από ιοντίζουσα ακτινοβολία περιλαμβάνεται μια τροποποιημένη μορφή της ισχύουσας εξαίρεσης, διότι αναγνωρίζεται το γεγονός ότι οι εν λόγω κίνδυνοι καλύπτονται από συγκεκριμένη ειδική νομοθεσία. Για τις υπόλοιπες εξαιρέσεις αναγνωρίζεται το γεγονός ότι, αν και κάθε ένας από τους τομείς αυτούς ενέχει κίνδυνο σοβαρού ατυχήματος, δύσκολα εντάσσεται στα πλαίσια της παρούσας πρότασης, λόγω ειδικών αναγκών ή ειδικών κινδύνων.

Άρθρο 5

Στο άρθρο αυτό επαναλαμβάνονται οι υφιστάμενες απαιτήσεις του άρθρου 3 της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ.

Στην περίπτωση μονάδων μικτής ιδιοκτησίας, απαιτείται συνεργασία των αρμοδίων προσώπων για την επίτευξη συμμόρφωσης προς την οδηγία.

Άρθρο 6

Το άρθρο αυτό εισάγει την έννοια της Πολιτικής Πρόληψης Σοβαρών Ατυχημάτων (ΠΠΣΑ) για όλες τις μονάδες όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες σε ποσότητα ανώτερη από την πρώτη ελάχιστη ποσότητα, την οποία αναφέρει η στήλη 2 του παραρτήματος 1, μέρη 1 και 2. Η ΠΠΣΑ είναι ένα διαχειριστικό μέσο, που εξασφαλίζει ότι τα αρμόδια πρόσωπα αρχίζουν να λαμβάνουν υπόψη τα σοβαρά ατυχήματα και εισάγουν ενδεδειγμένα διαχειριστικά συστήματα. Συντάσσεται κατά τρόπο ώστε να αναφέρονται οι στόχοι και σκοποί των αρμοδίων προσώπων και να εξασφαλίζεται η περιοδική επανεξέτασή τους.

Τα αρμόδια πρόσωπα των μονάδων που καλύπτονται από το παρόν άρθρο υποχρεούνται, επίσης, να κοινοποιούν στις Αρμόδιες Αρχές τα στοιχεία τους, αναφέροντας μόνον βασικές πληροφορίες, όπως όνομα, διεύθυνση, υπάρχουσες επικίνδυνες ουσίες, κλπ. Και αυτό, για να επιτρέψουν στην Αρμόδια Αρχή να διαχειρισθεί αποτελεσματικότερα το πρόγραμμά της για επιθεωρήσεις, να επισημάνει ενδεχόμενα φαινόμενα αλληλουχίας συνεπειών και να παρακολουθεί την εφαρμογή από πλευράς αρμοδίων προσώπων.

Άρθρο 7

Με το παρόν άρθρο προσαρμόζεται στα σύγχρονα δεδομένα η απαίτηση του άρθρου 4 της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ, μέσω του συσχετισμού της με την παρούσα πρόταση και, ειδικότερα, με την ΠΠΣΑ. Η πρόταση δεν περιέχει πρότερες απαιτήσεις σχετικά με την κατάρτιση και τον προστατευτικό εξοπλισμό των εργαζομένων, αφού ο τομέας αυτός καλύπτεται πλέον εκτεταμένα από τις απαιτήσεις της οδηγίας του Συμβουλίου 89/391/ΕΟΚ σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία, καθώς και των διαφόρων θυγατρικών της οδηγίων.

Άρθρο 8

Το άρθρο αυτό καλύπτει το αποκαλούμενο φαινόμενο αλληλουχίας συνεπειών (φαινόμενο Domino). Βάσει αυτού, απαιτείται η αρμόδια Αρχή να επισημαίνει εκείνες τις μονάδες οι οποίες ευρίσκονται τόσο κοντά ώστε η πιθανότητα και/ή συνέπειες σοβαρού ατυχήματος να είναι αυξημένες. Οι αρμόδιες Αρχές ενεργούν βάσει των πληροφοριών που παρέχουν τα αρμόδια πρόσωπα. Οι διατάξεις του άρθρου 9 εφαρμόζονται σε όλες τις επισημανθείσες μονάδες και τα αρμόδια πρόσωπα των εν λόγω μονάδων θα πρέπει να ανταλλάσσουν πληροφορίες που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας. Η προσέγγιση αυτή δικαιολογείται από τεχνική άποψη, διότι βασίζεται στις πληροφορίες που λαμβάνει η αρμόδια Αρχή και στην επαγγελματική κρίση της Αρχής αυτής.

Η προτεινόμενη προσέγγιση καταργεί τον "κανόνα των 500 μέτρων", ο οποίος ίσχυε σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ και επιλύει αποτελεσματικά το πρόβλημα των μονάδων οι οποίες παρουσιάζουν αυξημένο κίνδυνο να εμφανισθεί φαινόμενο αλληλουχίας συνεπειών, ακόμα και αν η απόσταση μεταξύ τους είναι μεγαλύτερη από 500 μέτρα. Η Επιτροπή θα καθορίσει, εν ανάγκη, εναρμονισμένα κριτήρια σχετικά με το φαινόμενο αλληλουχίας συνεπειών.

Άρθρο 9

Το άρθρο αυτό περιέχει τη θεμελιώδη απαίτηση της πρότασης, δηλαδή να συντάσσεται μια Έκθεση Ασφαλείας, η οποία, προηγουμένως, προβλεπόταν στο άρθρο 5 της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ. Τίθενται σαφείς στόχοι για την έκθεση και δίδεται έμφαση στον συσχετισμό μεταξύ των διαχειριστικών συστημάτων που χρησιμοποιεί το αρμόδιο πρόσωπο και της ίδιας της έκθεσης. Η απαίτηση θα εφαρμόζεται για όλες τις μονάδες όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες σε ποσότητες ανώτερες από εκείνες που αναφέρει η στήλη 3 των μερών 1 ή 2 του παραρτήματος 1.

Το περιεχόμενο της Έκθεσης Ασφαλείας, από τεχνική άποψη, παραμένει το ίδιο με το περιεχόμενο της έκθεσης που απαιτείτο σύμφωνα με την οδηγία 82/501/ΕΟΚ, με τη σημαντική προσθήκη των διαχειριστικών και οργανωτικών παραγόντων, οι οποίοι αναπτύσσονται λεπτομερώς στο παράρτημα 2.

Ενθαρρύνεται η επανεξέταση της διαχείρισης μέσω της απαίτησης να διεξάγονται εσωτερικοί έλεγχοι ασφαλείας και να επανεξετάζεται περιοδικά η Έκθεση Ασφαλείας, τουλάχιστον κάθε πέντε έτη. Προβλέπεται ευχέρεια για τον τρόπο σύνταξης της έκθεσης, για να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι ορισμένες πληροφορίες ενδέχεται να είναι κοινές για ορισμένες μονάδες που ανήκουν στο ίδιο αρμόδιο πρόσωπο ή μπορεί να έχουν συλλεγεί σύμφωνα με άλλη νομοθεσία. Η Επιτροπή θα καθορίσει, εν ανάγκη, εναρμονισμένα κριτήρια σχετικά με τις Εκθέσεις Ασφαλείας.

Άρθρο 10

Το παρόν άρθρο απαιτεί από τα αρμόδια πρόσωπα να προσαρμόζουν στα νέα δεδομένα το διαχειριστικό σύστημά τους, ιδιαίτερα την Πολιτική Πρόληψης Σοβαρών Ατυχημάτων και την Έκθεση Ασφαλείας, σε περίπτωση σημαντικών μετατροπών. Είναι παρόμοιο με τις απαιτήσεις που περιείχε προηγουμένως το άρθρο 6 της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ, με τις αναγκαίες τροποποιήσεις ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι αλλαγές που επιφέρει η παρούσα πρόταση.

Άρθρο 11

Το άρθρο αυτό περιέχει τις απαιτήσεις σχετικά με τον σχεδιασμό μέτρων έκτακτης ανάγκης, που προηγουμένως υπήρχαν στο άρθρο 5 της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ, προσαρμοσμένες στα νέα δεδομένα και διαχωρισμένες από την απαίτηση σύνταξης Έκθεσης Ασφαλείας. Το άρθρο περιέχει σαφείς στόχους για τα σχέδια αυτά και παραπέμπει στο παράρτημα 3 για τη λεπτομερή ανάπτυξη του περιεχομένου των σχετικών σχεδίων που αφορούν την εσωτερική ή εξωτερική αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης. Αναπόκειται στο αρμόδιο πρόσωπο να καταρτίσει το εσωτερικό σχέδιο, ενώ η κατάρτιση του εξωτερικού σχεδίου αποτελεί αρμοδιότητα μιας αρχής που ορίζει το κράτος μέλος. Το καθήκον του αρμόδιου προσώπου να παράσχει επαρκείς πληροφορίες στις Αρχές, που θα τους επιτρέψουν να καταρτίσουν το εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης, μεταφέρεται από τις υπάρχουσες απαιτήσεις της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ.

Η επανεξέταση, η υποβολή σε δοκιμές και η εφαρμογή των σχεδίων έκτακτης ανάγκης εξασφαλίζονται μέσω ειδικών απαιτήσεων για τους αρμοδίους.

Η πρόταση εισάγει ένα σημαντικό νέο χαρακτηριστικό, που είναι η δυνατότητα της Αρμόδιας Αρχής, βάσει των πληροφοριών που παρέχει το αρμόδιο πρόσωπο, να εκτιμήσει εάν δεν υπάρχει ανάγκη να καταρτισθεί εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης. Στην πράξη, με την ευχέρεια αυτή αποφεύγεται η προετοιμασία περιττών εξωτερικών σχεδίων έκτακτης ανάγκης και εξασφαλίζεται ότι οι πόροι του κράτους μέλους μπορούν να διατεθούν για άλλες εργασίες. Ακολουθείται μια διαδικασία για την επιβεβαίωση των αποφάσεων που λαμβάνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο - η προτεινόμενη σύμφωνα με το άρθρο 22 διαδικασία της επιτροπής - προκειμένου να αποφευχθούν οι ανακολουθίες εφαρμογής στην Κοινότητα. Η Επιτροπή μπορεί να καθορίσει, εν ανάγκη, εναρμονισμένα κριτήρια για τη συγκεκριμένη περίπτωση.

Άρθρο 12

Το παρόν άρθρο περιέχει τις διατάξεις σχετικά με τον σχεδιασμό εγκατάστασης και χρήσεως γης. Η προτεινόμενη προσέγγιση επικεντρώνεται στα βασικά στοιχεία για τη διαμόρφωση μιας κοινοτικής πολιτικής σχεδιασμού εγκατάστασης και χρήσεως γης, και ιδιαίτερα, στην απαίτηση τα κράτη μέλη να καθορίζουν εθνική πολιτική, στην ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ σχετικών αρχών και στη δυνατότητα θέσπισης εναρμονισμένων κοινοτικών απαιτήσεων.

Η πρόταση αναγνωρίζει ότι οι κίνδυνοι σοβαρών ατυχημάτων είναι ένα μόνον στοιχείο που πρέπει να συνεκτιμάται κατά τη διαδικασία ελέγχων σχεδιαμού χρήσεως γης. Αναγνωρίζει, περαιτέρω, τον μακρόπνοο χαρακτήρα των πολιτικών σχεδιασμού χρήσεως γης, και ιδιαίτερα, για να επιτευχθεί ο στόχος της απομάκρυνσης των κινδύνων σοβαρών ατυχημάτων από κατοικημένες περιοχές, περιοχές ελεύθερας πρόσβασης του κοινού και φυσικές περιοχές ιδιαίτερου ενδιαφέροντος ή ευαισθησίας. Η Επιτροπή θα καθορίσει, εν ανάγκη, κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά κριτήρια σχετικά με τον σχεδιασμό χρήσεως γης.

Άρθρο 13

Το παρόν άρθρο προβλέπει την υποχρέωση, που επί του παρόντος περιλαμβάνεται στο άρθρο 8 της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ, να παρέχονται απλές πληροφορίες σε άτομα που ενδέχεται να υποστούν βλάβη σε περίπτωση σοβαρού ατυχήματος.

Η πολιτική της ελεύθερης πρόσβασης στην πληροφόρηση, που άρχισε με την οδηγία 90/313/ΕΟΚ, συνεχίζεται και η Έκθεση Ασφαλείας που συντάσσεται σύμφωνα με το άρθρο 9, καθίσταται δημόσιο έγγραφο, όπως επίσης και το κοινό δύναται να συμμετέχει σε διαδικασίες και συζητήσεις σχετικά με τις πολιτικές της Αρμόδιας Αρχής για την αντιμετώπιση σοβαρών ατυχημάτων, εν γένει, και τον σχεδιασμό εγκατάστασης και χρήσεως γης, ειδικότερα.

Η υποχρέωση παροχής πληροφοριών σε όμορα κράτη μεταφέρεται από την ισχύουσα οδηγία 82/501/ΕΟΚ και επεκτείνεται σε ανταλλαγές πληροφοριών σχετικά με τα κριτήρια για τη λήψη αποφάσεων που από την Αρμόδια Αρχή.

Εξασφαλίζεται, όπου είναι αναγκαίο, το απόρρητο των πληροφοριών, με παραπομπή στις ίδιες αρχές που χρησιμοποιούνται και στην οδηγία 90/313/ΕΟΚ.

Το άρθρο υποχρεώνει, εξάλλου, το αρμόδιο πρόσωπο να συντάσσει κατάλογο των επικινδύνων ουσιών που υπάρχουν στη μονάδα, σε ποσότητες μεγαλύτερες από εκείνες του ανωτέρου ορίου, να παρέχει αντίγραφο στην Αρμόδια Αρχή και να τον θέτει στη διάθεση του κοινού.

Άρθρα 14 και 15

Τα εν λόγω άρθρα καλύπτουν το θέμα της δήλωσης σοβαρών ατυχημάτων. Το άρθρο 14 αφορά τη δήλωση από το αρμόδιο πρόσωπο στην Αρμόδια Αρχή, και το άρθρο 15 από την Αρμόδια Αρχή στην Επιτροπή.

Η εξέταση των σοβαρών ατυχημάτων που δηλώθηκαν στην Επιτροπή εντός των 10 ετών που ισχύουν οι απαιτήσεις της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ δείχνει ότι το υπάρχον σύστημα υστερεί λόγω της έλλειψης εναρμονισμένων κριτηρίων και λόγω της σημαντικής καθυστέρησης στην υποβολή δηλώσεων. Και τα δύο αυτά μειονεκτήματα αποκαθίστανται στην παρούσα πρόταση χάρη στον μηχανισμό για τον καθορισμό κριτηρίων και σε ένα σύστημα δήλωσης σε δύο στάδια, το οποίο εξασφαλίζει την ταχεία μεταβίβαση των βασικών πληροφοριών. Επιπλέον, προβλέπεται ότι η Επιτροπή θα συντάξει ένα ερωτηματολόγιο για τη διαβίβαση των απαιτούμενων πληροφοριών στην Επιτροπή.

Άρθρα 16, 17 και 18

Τα άρθρα αυτά διατηρούν και ενισχύουν τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα των Αρμοδίων Αρχών. Η μελέτη των υφιστάμενων απαιτήσεων της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ δείχνει ότι ένας από τους κυριότερους παράγοντες εναρμόνισης της νομοθεσίας σχετικά με την αντιμετώπιση σοβαρών ατυχημάτων είναι η πρακτική εφαρμογή των διατάξεων και η επιθεώρηση των καλυπτόμενων μονάδων, που επιτελούνται από τις αρμόδιες αρχές.

Οι λεπτομέρειες των απαιτήσεων επιθεώρησης, που περιέχει το άρθρο, αποσκοπούν στη βελτίωση της διαχείρισης της διαδικασίας επιθεωρήσεων από πλευράς Αρμοδίων Αρχών και στην παροχή επαρκών πληροφοριών και πόρων, ώστε να εξασφαλίζεται εναρμονισμένη πρακτική εφαρμογή. Η Επιτροπή θα καθορίσει, εν ανάγκη, εναρμονισμένα κριτήρια που θα ισχύουν για τα προγράμματα και τις διαδικασίες επιθεώρησης.

Άρθρα 19 και 20

Τα άρθρα αυτά αφορούν τη διάθεση πληροφοριών για σοβαρά ατυχήματα, και ιδιαίτερα, το καθήκον της Επιτροπής να εξασφαλίζει πρόσβαση σε πληροφορίες. Οι πιο επιτυχημένες δράσεις που ανέλαβε η Επιτροπή τα τελευταία δέκα χρόνια στον τομέα αυτόν ήταν η δημιουργία και η λειτουργία του Κοινοτικού Κέντρου Τεκμηρίωσης για Βιομηχανικούς Κινδύνους (CDCIR), και του Συστήματος Δήλωσης Σοβαρών Ατυχημάτων (MARS). Οι δραστηριότητες αυτές έχουν αποτελέσει τη βάση των προτάσεων που περιέχουν τα άρθρα αυτά και έχουν δώσει έμφαση στον ουσιώδη ρόλο της ανταλλαγής πληροφοριών για την αντιμετώπιση κινδύνων σοβαρών ατυχημάτων.

Οι προτάσεις που αποτελούν τη βάση του άρθρου 20 έχουν ως πρότυπο τη διατύπωση που χρησιμοποιείται στην οδηγία 90/313/ΕΟΚ σχετικά με την ελεύθερη πληροφόρηση για θέματα περιβάλλοντος.

Ο ρόλος που διαδραματίζει η Επιτροπή για την εξασφάλιση εναρμονισμένης εφαρμογής της οδηγίας τονίζεται από το δικαίωμά της να ζητά πληροφορίες από τα κράτη μέλη, καθώς και να λαμβάνει ετήσια έκθεση, η οποία αναφέρει γενικές πληροφορίες για τις αναληφθείσες δράσεις.

Άρθρο 21 και 22

Τα άρθρα αυτά περιέχουν διατάξεις σχετικά με την προσαρμογή των παραρτημάτων στην τεχνική πρόοδο, καθώς και για την κατάρτιση εναρμονισμένων κοινοτικών απαιτήσεων.

Άρθρα 23 έως 25

Τα άρθρα αυτά αφορούν την έναρξη ισχύος της νέας οδηγίας και την κατάργηση της ισχύουσας οδηγίας, 82/501/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε. Οι ημερομηνίες που επελέγησαν για την κατάργηση και την εφαρμογή συμπίπτουν, ώστε να αποφευχθεί οιαδήποτε επικάλυψη και επακόλουθη σύγχυση λόγω συνύπαρξης διαφορετικών καθεστώτων.

Παράρτημα 1

Το παράρτημα αυτό καθορίζει τα της εφαρμογής των σχετικών άρθρων της οδηγίας και καλύπτει όλες τις σχετικές μονάδες. Δεν γίνεται καμία διάκριση μεταξύ των χώρων αποθήκευσης και της χρήσης επικινδύνων ουσιών, αφού η εφαρμογή της οδηγίας βασίζεται σαφώς στη δυνατότητα να προκληθεί σοβαρό ατύχημα, δηλαδή στον κίνδυνο, ο οποίος είναι ο ίδιος για την ίδια ποσότητα επικίνδυνης ουσίας, όπου και να ευρίσκεται.

Η διάκριση, από την άποψη του ενδεχομένου να συμβεί σοβαρό ατύχημα, δηλαδή επικινδυνότητα, συνδέεται με τα ειδικά μέτρα που λαμβάνει κάθε μονάδα· επομένως, η αντιμετώπιση γίνεται καλύτερα στους ειδικούς τομείς μέριμνας, όπως είναι ο σχεδιασμός χρήσεως γης ή οι ειδικές τεχνικές απαιτήσεις.

Το μέρος 1 του παραρτήματος περιέχει έναν κατάλογο κατονομαζομένων ουσιών, οι οποίες, στις περισσότερες περιπτώσεις, έχουν ληφθεί από τα παραρτήματα II και III της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ, με συχνά ταυτόσημες ελάχιστες ποσότητες για την εφαρμογή τόσο των διατάξεων των άρθρων 6 και 7, όσο και του άρθρου 9. Ο αριθμός αυτών των κατονομαζομένων ουσιών, που απαριθμούνται στο μέρος 1, είναι σημαντικά μικρότερος από τον αριθμό των ουσιών που, επί του παρόντος, παρατίθενται στο μέρος 1 του παραρτήματος II και του παραρτήματος III της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ, αφού η μελέτη της παρούσας κατάστασης στην Κοινότητα δείχνει ότι 53% των ουσιών που αναφέρουν τα παραρτήματα αυτά δεν χρησιμοποιούνται στις καλυπτόμενες μονάδες (84 ουσίες από τις απαριθμούμενες 180) και των υπολοίπων, που ευρίσκονται επί του παρόντος στον κατάλογο, μπορεί να μειωθεί περαιτέρω ο αριθμός, εάν συμπεριληφθούν στις κατηγορίες που αναφέρει το μέρος 2 του παραρτήματος 1. Αποτέλεσμα αυτού, είναι ένας σημαντικά μικρότερος κατάλογος κατονομαζομένων ουσιών, για τις οποίες απαιτείται ειδική μνεία, επειδή γι'αυτές προβλέπονται σημαντικά διαφορετικές ελάχιστες ποσότητες από εκείνες των κατηγοριών που καλύπτονται στο μέρος 2.

Το μέρος 2 του παραρτήματος περιέχει μια σειρά κατηγοριών ουσιών και είναι παρόμοιο με το μέρος 2 του παραρτήματος II της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ. Για κάθε κατηγορία δίδεται ειδική ταξινόμηση και εισάγονται νέες κατηγορίες : "επικίνδυνες για το περιβάλλον" και μια κατηγορία που καλύπτει ειδικούς κινδύνους. Μια ουσία υπάγεται σε μια κατηγορία, εάν δεν καλύπτεται ήδη στο μέρος 1, όταν ταξινομείται σύμφωνα με μία από τις οδηγίες του Συμβουλίου, που αναφέρει η σημείωση 1 του παραρτήματος. Ειδικές σημειώσεις σχετικά με τα εκρηκτικά και τις διάφορες κατηγορίες ευφλέκτων προϊόντων παρέχουν περαιτέρω τεχνικές διευκρινίσεις από την άποψη του κινδύνου σοβαρού ατυχήματος των σχετικών κατηγοριών. Δίδεται ένας απλουστευμένος κανόνας, που επιτρέπει να ευρεθεί το άθροισμα ορισμένων κατηγοριών. Ο κανόνας αυτός, αν και απλουστευμένος, επιτρέπει να ληφθούν υπόψη περιπτώσεις όπου στις μονάδες υπάρχει μεγάλος αριθμός διαφορετικών ουσιών, οι οποίες, σε συνδυασμό, ενδέχεται να προκαλέσουν σοβαρό ατύχημα.

Παράρτημα 2

Το παράρτημα αυτό περιέχει τα θέματα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στην Έκθεση Ασφαλείας που προβλέπει το άρθρο 9. Το περιεχόμενο των μερών 1, 2, 3 και 4 του παραρτήματος αντιστοιχεί με τις απαιτήσεις που αναφέρει το άρθρο 5 της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ για την Έκθεση Ασφαλείας. Το μέρος 5 είναι εντελώς νέο και σχετίζεται με τους παράγοντες που αφορούν τα διαχειριστικά συστήματα και την οργάνωση. Η συμπερίληψη των εν λόγω θεμάτων στην Έκθεση Ασφαλείας τονίζει το γεγονός ότι 95% όλων των σοβαρών ατυχημάτων αποδίδονται σε διαχειριστικό σφάλμα. Αντιμετωπίζοντας άμεσα το θέμα αυτό στο πλαίσιο της Έκθεσης Ασφαλείας, που είναι η βασική απαίτηση της οδηγίας, η πρόταση δίνει έμφαση στον χαρακτήρα της ως μέσου πρόληψης και αντιμετώπισης σοβαρών ατυχημάτων.

Παράρτημα 3

Το εν λόγω παράρτημα περιέχει τα θέματα που πρέπει να περιλαμβάνουν τα σχέδια έκτακτης ανάγκης, που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 11. Αναπτύσσονται οι λεπτομέρειες που πρέπει να αναφέρουν τα εσωτερικά και εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης και δίδεται έμφαση στον συσχετισμό μεταξύ της διαχείρισης της μονάδας και των υπηρεσιών άμεσης επέμβασης. Ρυθμίζεται, επίσης, το θέμα της ανταλλαγής πληροφοριών όσον αφορά ατυχήματα με ενδεχόμενες διασυνοριακές συνέπειες στο πλαίσιο του εξωτερικού σχεδίου έκτακτης ανάγκης.

Παράρτημα 4

Το παράρτημα αυτό απαριθμεί τις πληροφορίες που πρέπει να δίδονται στο κοινό κατά το άρθρο 13. 1. Είναι ταυτόσημο με τις απαιτήσεις που περιέχει η ισχύουσα οδηγία του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ, παράρτημα VII.

Πρόταση
ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την αντιμετώπιση κινδύνων σοβαρών ατυχημάτων σχετιζόμενων
με επικίνδυνες ουσίες

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη :

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Σ παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

Έχοντας υπόψη :

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας :

ότι η οδηγία 82/501/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1982 περί του κινδύνου ατυχημάτων μεγάλης εκτάσεως τον οποίο περιλαμβάνουν ορισμένες βιομηχανικές δραστηριότητες⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ⁽²⁾, αφορά την πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων, τα οποία μπορεί να προκύψουν από ορισμένες βιομηχανικές δραστηριότητες, καθώς και τον περιορισμό των συνεπειών τους επί του ανθρώπου και του περιβάλλοντος,

ότι οι στόχοι και οι αρχές της κοινοτικής περιβαλλοντικής πολιτικής, όπως εξαγγέλλονται στο άρθρο 130 Ρ παράγραφοι 1 και 2 της συνθήκης και αναπτύσσονται λεπτομερώς στα Προγράμματα Δράσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για το Περιβάλλον⁽³⁾, αποσκοπούν ιδιαίτερα, στη διατήρηση και την προστασία της ποιότητας του περιβάλλοντος, καθώς και στην προστασία της υγείας των προσώπων, μέσω προληπτικής δράσης,

ότι το Συμβούλιο, στο συνοδευτικό ψήφισμα του Τετάρτου Προγράμματος Δράσης για το Περιβάλλον⁽⁴⁾, τόνισε την ανάγκη για αποτελεσματικότερη εφαρμογή της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ και ζήτησε την αναθεώρηση της οδηγίας, εν ανάγκη, ώστε να συμπεριληφθεί, μεταξύ άλλων, μια ενδεχόμενη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της και μεγαλύτερη ανταλλαγή πληροφοριών επί του θέματος μεταξύ των κρατών μελών,

(1) ΕΕ L 230, 5.8.1982, σ. 1.

(2) ΕΕ L 377, 31.12.1991, σ. 48.

(3) ΕΕ C 112, 20.12.1973, σ. 1.

ΕΕ C 139, 13.06.1977, σ. 1.

ΕΕ C 46, 17.02.1983, σ. 1.

ΕΕ C 70, 18.03.1987, σ. 1.

ΕΕ C 138, 17.05.1993, σ. 1.

(4) ΕΕ C 328, 07.12.1987, σ. 3.

ότι το Συμβούλιο, με το ψήφισμά του της 16ης Οκτωβρίου 1989⁽⁵⁾, κάλεσε την Επιτροπή να μελετήσει τρόπους ώστε να συμπεριληφθούν στην οδηγία 82/501/ΕΟΚ διατάξεις για τον έλεγχο σχεδιασμού χρήσεως γης, λαμβάνοντας υπόψη, ιδιαίτερα, τις συνέπειες του ατυχήματος του Bhopal, καθώς και τα μέσα ώστε να επιτευχθεί αμοιβαία κατανόηση και εναρμόνιση των εθνικών αρχών και πρακτικών σχετικά με τις εκθέσεις ασφαλείας,

ότι η οδηγία 82/501/ΕΟΚ αποτελεί ένα πρώτο στάδιο εναρμόνισης· ότι τα μέτρα που έχουν λάβει τα κράτη μέλη για να εφαρμόσουν την εν λόγω οδηγία έχουν καταλήξει σε διαφορετικά επίπεδα προστασίας του ανθρώπου και του περιβάλλοντος,

ότι τα σοβαρά ατυχήματα μπορεί να έχουν επιπτώσεις πέραν των συνόρων· ότι το περιβαλλοντικό και οικονομικό κόστος ενός ατυχήματος βαρύνει, όχι μόνο την πληγείσα μονάδα, αλλά και τις αρχές των σχετικών κρατών μελών· ότι, κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να ληφθούν μέτρα που εξασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας σε ολόκληρη την Κοινότητα,

ότι χρειάζονται ενέργειες σε κοινοτικό επίπεδο προκειμένου να τροποποιηθεί και να συμπληρωθεί η οδηγία 82/501/ΕΟΚ· ότι η παρούσα εναρμόνιση περιορίζεται στα μέτρα που είναι αναγκαία ώστε να καθιερωθεί ένα αποτελεσματικότερο σύστημα για την πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων με εκτεταμένες επιπτώσεις και για τον περιορισμό των συνεπειών τους, μέσω της βελτίωσης της διαχείρισης ασφαλείας, των πολιτικών χρήσεως γης, της παροχής πληροφοριών στο κοινό, καθώς και των συστημάτων επιθεώρησης, με σκοπό να εξασφαλισθεί υψηλό επίπεδο προστασίας για τον άνθρωπο και το περιβάλλον σε ολόκληρη την Κοινότητα,

ότι, για να ληφθούν υπόψη οι σημαντικές αλλαγές που έχουν επέλθει στη βιομηχανική πρακτική σχετικά με τη διαχείριση κινδύνων και την πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων, η οδηγία 82/501/ΕΟΚ πρέπει να αντικατασταθεί από πληρέστερες και αυστηρότερες διατάξεις, με σκοπό να εξασφαλισθεί ότι εκείνοι που έχουν υπό τον έλεγχό τους μονάδες σοβαρού κινδύνου σε ολόκληρη την Κοινότητα παρέχουν υψηλό επίπεδο ασφαλείας,

ότι η χρήση ενός καταλόγου που περιλαμβάνει ορισμένες επιχειρήσεις, εξαιρώντας άλλες με ταυτόσημους κινδύνους, είναι μέτρο που δεν χαρακτηρίζεται από ευελιξία, είναι εσφαλμένο από τεχνική άποψη και μπορεί να καταλήξει να ευρεθούν εκτός των ρυθμίσεων ενδεχόμενες πηγές σοβαρών ατυχημάτων· ότι το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας πρέπει να τροποποιηθεί προκειμένου οι διατάξεις να ισχύουν για κάθε μονάδα όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες σε ποσότητες αρκετά μεγάλες ώστε να δημιουργούν κίνδυνο σοβαρού ατυχήματος,

ότι η ανάλυση των δηλωθέντων σοβαρών ατυχημάτων στην Κοινότητα δείχνει ότι τα περισσότερα οφείλονται σε διαχειριστικές και/ή οργανωτικές παραλείψεις· ότι, επομένως, χρειάζεται να καθορισθούν σε κοινοτικό επίπεδο βασικές απαιτήσεις σχετικά με τα διαχειριστικά συστήματα, τα οποία πρέπει να είναι κατάλληλα για την αντιμετώπιση των κινδύνων σοβαρών ατυχημάτων,

ότι οι διαφορές στους τρόπους επιθεώρησης των μονάδων από τις αρμόδιες αρχές μπορεί να έχουν ως επακόλουθο διαφορετικά επίπεδα προστασίας· ότι είναι αναγκαίο να καθορισθούν σε κοινοτικό επίπεδο οι βασικές απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν τα συστήματα ελέγχου που ορίζουν τα κράτη μέλη,

(5) ΕΕ C 273, 26.10.1989, σ. 1.

ότι, για να αποτρέπονται σοβαρά ατυχήματα, σε κάθε μονάδα στην οποία υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες από τις οποίες, σε ενδεχόμενο σοβαρού ατυχήματος, μπορεί να υπάρξουν σοβαρές συνέπειες για τον άνθρωπο και το περιβάλλον, το αρμόδιο πρόσωπο πρέπει να λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο για την πρόληψη τέτοιων ατυχημάτων και για τον περιορισμό των συνεπειών τους,

ότι, για να βελτιωθούν τα διαχειριστικά συστήματα και να μειωθούν οι κίνδυνοι ανθρώπινου σφάλματος, στην περίπτωση μονάδων όπου υπάρχουν ορισμένες ποσότητες επικινδύνων ουσιών, είναι αναγκαίο το αρμόδιο πρόσωπο να εφαρμόζει μια πολιτική πρόληψης σοβαρών ατυχημάτων και συστήματα που βελτιώνουν τη διαχείριση ασφαλείας στη μονάδα, καθώς και να παρέχει στην αρμόδια αρχή επαρκείς πληροφορίες, που επιτρέπουν σ' αυτή να επισημαίνουν τη μονάδα, τις υπάρχουσες επικίνδυνες ουσίες και τους πιθανούς κινδύνους, ώστε να γίνεται η ενδεδειγμένη διαχείριση πόρων και καταμερισμός ευθυνών από πλευράς αρμοδίας αρχής,

ότι, προκειμένου να αποδειχθεί ότι έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα πρόληψης, ετοιμότητας και αντιμετώπισης, στην περίπτωση μονάδων όπου υπάρχουν σημαντικές ποσότητες επικινδύνων ουσιών, είναι απαραίτητο το αρμόδιο πρόσωπο να παρέχει στην αρμόδια αρχή πληροφορίες υπό τη μορφή έκθεσης ασφαλείας, που περιέχει λεπτομέρειες όσον αφορά τη μονάδα, τις υπάρχουσες επικίνδυνες ουσίες, την εγκατάσταση ή την αποθήκευση, τα πιθανά σοβαρά ατυχήματα και τα διαχειριστικά συστήματα, με σκοπό να μειωθεί ο κίνδυνος σοβαρών ατυχημάτων και να καταστεί δυνατό να γίνουν τα δέοντα για τον περιορισμό των συνεπειών τους,

ότι, για να μειωθεί το ενδεχόμενο φαινομένων αλληλουχίας συνεπειών, στην περίπτωση μονάδων οι οποίες ευρίσκονται τόσο κοντά ώστε να είναι αυξημένη η πιθανότητα ή/και οι συνέπειες σοβαρού ατυχήματος, είναι αναγκαίο τα αρμόδια πρόσωπα να συνεργάζονται στο πλαίσιο μέτρων για την πρόληψη, την ετοιμότητα και την αντιμετώπιση σοβαρών ατυχημάτων,

ότι, προκειμένου να υπάρχει ετοιμότητα για περιστάσεις έκτακτης ανάγκης, στην περίπτωση μονάδων όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες σε σημαντικές ποσότητες, χρειάζεται να καταρτίζονται εξωτερικά και εσωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης για την αντιμετώπιση σοβαρών ατυχημάτων και να δημιουργούνται συστήματα που εξασφαλίζουν ότι τα εν λόγω σχέδια υποβάλλονται σε δοκιμές, αναθεωρούνται, κατ' ανάγκη, και εφαρμόζονται στην περίπτωση σοβαρού ατυχήματος ή σχετικής απειλής,

ότι, στην περίπτωση που ένα εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης δεν έχει καταρτισθεί εντός της καθορισμένης προθεσμίας, χρειάζεται οι αρμόδιες αρχές, στις οποίες εναπόκειται η κατάρτιση των εξωτερικών σχεδίων έκτακτης ανάγκης, να υπέχουν ευθύνη για οιαδήποτε δαπάνη στην οποία υποβάλλεται το αρμόδιο πρόσωπο λόγω του γεγονότος ότι η μονάδα του δεν μπορεί να λειτουργήσει,

ότι, για να προαχθεί η πρόσβαση στην πληροφόρηση για το περιβάλλον, το κοινό πρέπει να έχει πρόσβαση στην έκθεση ασφαλείας που συντάσσει το αρμόδιο πρόσωπο, όπως και πρέπει να δίδονται επαρκείς πληροφορίες στα άτομα που ενδέχεται να υποστούν βλάβη από σοβαρό ατύχημα, ώστε να είναι ενήμερα για τις ορθές ενέργειες σε περίπτωση σοβαρού ατυχήματος,

ότι, για να παρέχεται μεγαλύτερη προστασία από κινδύνους σοβαρών ατυχημάτων σε πληθυσμιακά κέντρα και σε φυσικές περιοχές ιδιαίτερου ενδιαφέροντος ή ευαισθησίας, είναι αναγκαίο οι πολιτικές των κρατών μελών για τις χρήσεις γης να λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη επαρκούς διαχωρισμού μεταξύ των εν λόγω περιοχών και των μονάδων που παρουσιάζουν τέτοιους κινδύνους· ότι οι πολιτικές αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν διαδικασίες διαβούλευσης μεταξύ των αρμοδίων αρχών και των αρχών χωροταξίας,

ότι, για να εξασφαλίζεται η λήψη ενδεδειγμένων μέτρων αντιμετώπισης, εάν συμβεί σοβαρό ατύχημα, το αρμόδιο πρόσωπο πρέπει να αμέσως να ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές και να δίδει τις αναγκαίες πληροφορίες για την εκτίμηση των επιπτώσεων του ατυχήματος αυτού,

ότι, για να εξασφαλίζεται η ανταλλαγή πληροφοριών και να αποφευχθούν μελλοντικά παρόμοια ατυχήματα, τα κράτη μέλη πρέπει να διαβιβάζουν πληροφορίες στην Επιτροπή σχετικά με σοβαρά ατυχήματα που συμβαίνουν στο έδαφός τους, ούτως ώστε η Επιτροπή να μπορεί να αναλύει τους κινδύνους από σοβαρά ατυχήματα και να διαχειρίζεται ένα σύστημα πληροφόρησης για τη διάδοση των πληροφοριών, ιδιαίτερα, ως προς το σοβαρό ατύχημα και τα διδάγματα που αποκομίσθηκαν,

ότι, κατά την διαμόρφωση διαχειριστικών συστημάτων στον τομέα της πρόληψης, της ετοιμότητας και της αντιμετώπισης σοβαρών ατυχημάτων σχετιζομένων με επικίνδυνες ουσίες, είναι αναγκαίο να εξασφαλίζεται κατάλληλη συμμετοχή των εργαζομένων στη μονάδα, με σκοπό να συμβάλλουν στην πρόληψη επαγγελματικών κινδύνων και προκειμένου να προάγεται η προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων,

ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας πρέπει να θίγουν τις κοινοτικές διατάξεις σχετικά με το περιβάλλον της εργασίας όσον αφορά την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΑΡΘΡΟ 1

Η παρούσα οδηγία στοχεύει στην πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων σχετιζομένων με επικίνδυνες ουσίες, καθώς και στον περιορισμό των συνεπειών τους επί του ανθρώπου και του περιβάλλοντος, με σκοπό να εξασφαλισθούν υψηλά επίπεδα προστασίας σε ολόκληρη την Κοινότητα.

ΑΡΘΡΟ 2

1. Η οδηγία εφαρμόζεται σε κάθε μονάδα όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες, ή ενδέχεται να σχηματισθούν ως επακόλουθο ατυχήματος, σε ποσότητες ίσες ή ανώτερες από την ποσότητα που αναφέρει το παράρτημα 1, μέρη 1 και 2, στήλη 2, εξαιρουμένου του άρθρου 9, το οποίο ισχύει για κάθε μονάδα όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες, ή ενδέχεται να σχηματισθούν ως επακόλουθο ατυχήματος, σε ποσότητες ίσες ή ανώτερες από την ποσότητα που αναφέρει το παράρτημα 1, μέρη 1 και 2, στήλη 3.
2. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται υπό την επιφύλαξη των κοινοτικών διατάξεων που αφορούν το περιβάλλον της εργασίας, και ιδιαίτερα, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽⁶⁾.

(6) ΕΕ L 183, 29.6.1989, σ. 1.

ΑΡΘΡΟ 3

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

- α) **ΜΟΝΑΔΑ**, ο συνολικός χώρος, που ευρίσκεται υπό τον έλεγχο ενός αρμοδίου προσώπου, στον οποίο υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες, σε οιαδήποτε εγκατάσταση ή χώρο αποθήκευσης, και όλος ο υπόλοιπος χώρος που ευρίσκεται υπό τον έλεγχο του αρμοδίου προσώπου στον τόπο αυτό, συμπεριλαμβανομένων ιδιαίτερα των διοικητικών κτιρίων, του βοηθητικού εξοπλισμού, των αγωγών, των χώρων αποθήκευσης, του εξοπλισμού επεξεργασίας και παραγωγής, των χώρων εναπόθεσης, των αποβαθρών, των προβλητών, των μώλων, των αποθηκών ή παρομοίων εγκαταστάσεων, πλωτών ή μη.
- β) **ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ**, ο εξοπλισμός, τα κτίρια, οι αγωγοί, οι μηχανές, τα εργαλεία και κάθε άλλη συσκευή, σταθερά συνδεδεμένη ή μη, μέσα σε μια μονάδα, για τη χημική, φυσική ή βιολογική επεξεργασία μιας επικίνδυνης ουσίας.
- γ) **ΑΡΜΟΔΙΟ ΠΡΟΣΩΠΟ**, κάθε φυσικό ή νομικό, που είναι επιφορτισμένο με την ευθύνη ελέγχου μιας μονάδας καλυπτόμενης από την παρούσα οδηγία.
- δ) **ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΟΥΣΙΑ**, μια ουσία, μίγμα ή παρασκεύασμα το οποίο περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1 μέρος 1 ή το οποίο πληροί τα κριτήρια που καθορίζονται στο παράρτημα 1 μέρος 2, η οποία είναι παρούσα ως πρώτη ύλη, παραπροϊόν, κατάλοιπο ή ενδιάμεση ουσία, συμπεριλαμβανομένων και των ουσιών εκείνων που σχηματίζονται κατά τη διάρκεια ενός ατυχήματος.
- ε) **ΣΟΒΑΡΟ ΑΤΥΧΗΜΑ**, συμβάν, όπως σοβαρή διαρροή, πυρκαγιά ή έκρηξη που προκύπτει από ανεξέλεγκτες εξελίξεις κατά τη διάρκεια της λειτουργίας οιασδήποτε μονάδας καλύπτεται από την παρούσα οδηγία, το οποίο καταλήγει σε σοβαρούς κινδύνους, άμεσους ή απώτερους, για τον άνθρωπο και/ή το περιβάλλον, εντός ή εκτός της μονάδας, και σχετίζεται με μία ή περισσότερες επικίνδυνες ουσίες.
- στ) **ΚΙΝΔΥΝΟΣ**, η εγγενής ιδιότητα μιας επικίνδυνης ουσίας ή φυσικής κατάστασης σε μια μονάδα, που ενδέχεται να προκαλέσει ζημιές.
- ζ) **ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΗΤΑ**, η πιθανότητα να συμβεί ένα συγκεκριμένο γεγονός εντός δεδομένης χρονικής περιόδου ή υπό δεδομένες συνθήκες, ή
- η) **ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ**, η παρουσία μιας ορισμένης ποσότητας επικινδύνων ουσιών με σκοπό την εναποθήκευση, την παράδοση προς ασφαλή φύλαξη ή τη διατήρηση αποθεμάτων για εμπορικούς σκοπούς.

ΑΡΘΡΟ 4

Εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας:

- α) οι στρατιωτικές εγκαταστάσεις ή χώροι αποθήκευσης·
- β) οι κίνδυνοι που προέρχονται από ιοντίζουσα ακτινοβολία·

- γ) οι μεταφορές επικινδύνων ουσιών οδικώς, σιδηροδρομικώς, με πλωτά ή εναέρια μέσα, εκτός του χώρου των μονάδων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία.
- δ) η μεταφορά επικινδύνων ουσιών μέσω αγωγών εκτός του χώρου των μονάδων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία.
- ε) οι εργασίες των βιομηχανιών εξόρυξης που ασχολούνται με την ανίχνευση και την εκμετάλλευση μεταλλευμάτων σε ορυχεία και λατομεία, καθώς και μέσω γεωτρήσεων, συμπεριλαμβανομένης της προπαρασκευής των εξορυχθέντων υλών προς πώληση.

ΑΡΘΡΟ 5

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι το αρμόδιο πρόσωπο υποχρεούται να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων και τον περιορισμό των συνεπειών τους για τον άνθρωπο και το περιβάλλον.
2. Στις περιπτώσεις μονάδων όπου υπάρχουν περισσότερα του ενός αρμόδια πρόσωπα, λόγω μικτής ιδιοκτησίας ή ελέγχου της εν λόγω μονάδας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε όλα τα αρμόδια πρόσωπα να είναι συλλογικά υπεύθυνα για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία και, ιδιαίτερα, για τη σύνταξη της έκθεσης ασφαλείας που απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1.

ΑΡΘΡΟ 6

1. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 5, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ώστε τα αρμόδια πρόσωπα να υποχρεούνται να συντάσσουν έγγραφο στο οποίο να καθορίζουν την Πολιτική Πρόληψης Σοβαρών Ατυχημάτων και, ιδιαίτερα, Διαχειριστικό Σύστημα και διαδικασίες. Το έγγραφο αυτό καλύπτει τα εξής στοιχεία:
 - α) τους γενικούς σκοπούς, την προσέγγιση και τους ειδικούς στόχους του αρμοδίου προσώπου για τον έλεγχο σοβαρών ατυχημάτων.
 - β) τις αρχές και τα κριτήρια στα οποία βασίζονται οι ενέργειες για την πρόληψη και την αντιμετώπιση σοβαρών ατυχημάτων.
 - γ) την επισήμανση των κινδύνων σοβαρών ατυχημάτων.
 - δ) τα μέτρα που κρίνονται απαραίτητα για την πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων.
 - ε) τα μέτρα που θεωρούνται αναγκαία για τον περιορισμό των συνεπειών των σοβαρών ατυχημάτων επί του ανθρώπου και του περιβάλλοντος.
 - στ) την απαραίτητη οργάνωση και διαδικασίες για την εφαρμογή και τη διαχείριση της Πολιτικής Πρόληψης Σοβαρών Ατυχημάτων, στις οποίες περιλαμβάνεται η στελέχωση με κατάλληλα ειδικευμένο και καταρτισμένο προσωπικό.
 - ζ) το πρόγραμμα για την εφαρμογή, την εκτίμηση της αποτελεσματικότητας και την εισαγωγή βελτιώσεων.

- η) την περιοδική επανεξέταση της Πολιτικής Πρόληψης Σοβαρών Ατυχημάτων και του Διαχειριστικού Συστήματος από την ανώτερη διεύθυνση της μονάδας, με σκοπό να ελέγχονται οι επιδόσεις βάσει των εφαρμοστέων προτύπων.
2. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα ώστε το αρμόδιο πρόσωπο να υποχρεούται να αποστέλλει στην οριζόμενη στο άρθρο 16 αρμόδια αρχή γραπτή κοινοποίηση:
- για τις νέες μονάδες, εντός 4 έως 8 μηνών πριν από την έναρξη κατασκευής ή λειτουργίας.
 - για τις υπάρχουσες μονάδες, εντός χρονικού διαστήματος 8 έως 12 μηνών μετά την ημερομηνία που αναφέρει το άρθρο 24 παράγραφος 1.
3. Η κοινοποίηση που απαιτείται σύμφωνα με την παράγραφο 2 περιέχει τις ακόλουθες λεπτομέρειες:
- α) Το όνομα ή την εμπορική επωνυμία του αρμοδίου προσώπου, καθώς και την πλήρη διεύθυνση της σχετικής μονάδας.
 - β) Την επίσημη έδρα του αρμοδίου προσώπου και πλήρη διεύθυνση.
 - γ) Το όνομα του διευθυντή ή του υπευθύνου για τη μονάδα, εάν είναι διαφορετικό πρόσωπο από αυτό που αναφέρει το σημείο α).
 - δ) Επαρκείς πληροφορίες για την αναγνώριση της σχετικής επικίνδυνης ουσίας ή των ουσιών.
 - ε) Την ποσότητα και τη φυσική μορφή της σχετικής επικίνδυνης ουσίας ή των ουσιών.
 - στ) Τις δραστηριότητες ή προβλεπόμενες δραστηριότητες στην εγκατάσταση ή στον χώρο αποθήκευσης.
4. Στην περίπτωση υφισταμένων μονάδων για τις οποίες έχουν ήδη παρασχεθεί από το αρμόδιο πρόσωπο στις αρμόδιες αρχές όλες οι πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3, σύμφωνα με τις εθνικές νομοθετικές διατάξεις που ίσχυαν κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, δεν απαιτείται η κοινοποίηση κατά την παράγραφο 2.
5. Σε περίπτωση αξιοσημείωτης μεταβολής της μέγιστης ποσότητας ή της φυσικής μορφής της υπάρχουσας επικίνδυνης ουσίας, που αναφέρεται στην κοινοποίηση που υποβάλλει σύμφωνα με την παράγραφο 2, συμπεριλαμβανομένης της μόνιμης παύσης λειτουργίας της εγκατάστασης, ενημερώνει αμέσως την αρμόδια αρχή για τη μεταβολή αυτή.

ΑΡΘΡΟ 7

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι όλα τα αρμόδια πρόσωπα υποχρεούνται να αποδείξουν στην αρμόδια αρχή οποτεδήποτε, ιδιαίτερα δε για τους σκοπούς των επιθεωρήσεων και ελέγχων που αναφέρονται στο άρθρο 18, ότι έχουν λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα που ορίζει η παρούσα οδηγία.

ΑΡΘΡΟ 8

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η αρμόδια αρχή, χρησιμοποιώντας τις πληροφορίες που λαμβάνει από τα αρμόδια πρόσωπα σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, και ιδιαίτερα, λαμβάνοντας υπόψη τη θέση, την εγγύτητα και τις συνολικές ποσότητες των ανευρισκομένων επικινδύνων ουσιών επισημαίνει ομάδες μονάδων όπου η πιθανότητα σοβαρού ατυχήματος μπορεί να είναι αυξημένη.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, η αρμόδια αρχή, επισημαίνει εκείνες τις ομάδες μονάδων, όπου η συνολική ποσότητα επικινδύνων ουσιών είναι ίση ή ανώτερη από την ποσότητα που αναφέρει το παράρτημα 1, μέρη 1 και 2, στήλη 3.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, κάθε φορά που επισημαίνεται, σύμφωνα με τη παράγραφο 1, αυξημένη πιθανότητα ή/και συνέπειες σοβαρών ατυχημάτων σε μια ομάδα μονάδων:

α) οι διατάξεις του άρθρου 9 επεκτείνονται σε όλες τις επισημανθείσες μονάδες.

β) Τα αρμόδια πρόσωπα όλων των σχετικών μονάδων υποχρεούνται να ανταλλάσσουν τις αναγκαίες πληροφορίες που τους επιτρέπουν να λαμβάνουν υπόψη τον συνολικό κίνδυνο σοβαρού ατυχήματος :

- στην Πολιτική Πρόληψης Σοβαρών Ατυχημάτων,
- στα Διαχειριστικά Συστήματα,
- στη Έκθεση Ασφαλείας.

γ) Τα αρμόδια πρόσωπα όλων των σχετικών μονάδων υποχρεούνται να συνεργάζονται για την κατάρτιση των Σχεδίων Έκτακτης Ανάγκης και την παροχή πληροφοριών στο κοινό.

3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα κριτήρια που χρησιμοποιούν για τον προσδιορισμό των προϋποθέσεων υπό τις οποίες πρόκειται να εφαρμοσθούν οι διατάξεις του άρθρου 9 σε όλες τις μονάδες μιας ομάδας. Η Επιτροπή, εν ανάγκη, καθορίζει εναρμονισμένα κριτήρια, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 22.

ΑΡΘΡΟ 9

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 5, 6 και 7, τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε το αρμόδιο πρόσωπο μιας μονάδας που καλύπτεται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου να υποχρεούται να συντάξει μια Έκθεση Ασφαλείας, με σκοπό:

α) να αποδειχθεί ότι έχει καθορισθεί και εφαρμόζεται η Πολιτική Πρόληψης Σοβαρών Ατυχημάτων και τα Διαχειριστικά Συστήματα και διαδικασίες, όπως ορίζει το άρθρο 6 παράγραφος 1.

β) να αποδειχθεί η ασφάλεια και η αξιοπιστία που έχουν ενσωματωθεί στον σχεδιασμό, την κατασκευή και, όπου ενδείκνυται, την εγκατάλειψη της εγκατάστασης, του χώρου αποθήκευσης ή της μονάδας, για να προλαμβάνονται σοβαρά ατυχήματα.

- γ) να αποδειχθεί η ασφαλής λειτουργία και συντήρηση της εγκατάστασης ή του χώρου αποθήκευσης.
- δ) να διευκρινισθούν οι επιχειρησιακές απαιτήσεις και περιορισμοί της μονάδας, όσον αφορά τεχνικά, οργανωτικά και διαχειριστικά θέματα, που χρησιμοποιούνται για την πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων.
- ε) να παρέχεται εγγύηση ασφαλείας σε συνεχή βάση μέσω τακτικών επανεξετάσεων.
- στ) να προβλέπεται ετοιμότητα και αντιμετώπιση σε περίπτωση σοβαρού ατυχήματος.
- ζ) να παρέχονται επαρκείς πληροφορίες στις αρμόδιες αρχές, ώστε να είναι σε θέση να λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με την εγκατάσταση και τη χρήση γης για νέες μονάδες, καθώς και για την ανέγερση νέων εγκαταστάσεων σε ήδη υπάρχουσες μονάδες.

Η Έκθεση Ασφαλείας, που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος των Διαχειριστικών Συστημάτων Ασφαλείας της μονάδας, περιέχει τα δεδομένα και τις πληροφορίες που παρατίθενται στο παράρτημα 2.

Εσωτερικοί έλεγχοι ασφαλείας διεξάγονται ως αναπόσπαστο μέρος του διαχειριστικού συστήματος της μονάδας. Τα αποτελέσματά τους διατίθενται στις Αρμόδιες Αρχές κατά τη διάρκεια των επιθεωρήσεων που διενεργούνται σύμφωνα με το άρθρο 18.

2. Η έκθεση που παρουσιάζεται στην αρμόδια αρχή δίδει σαφή περιγραφή της εν λόγω εγκατάστασης ή χώρου αποθήκευσης και εκπληροί τους σκοπούς που αναφέρει το παρόν άρθρο.

Είναι δυνατόν να συνδυασθούν διάφορες Εκθέσεις Ασφαλείας, ή μέρη των εκθέσεων, η οιοσδήποτε άλλες ισοδύναμες εκθέσεις συντάσσονται για να τηρηθεί άλλη σχετική νομοθεσία, ούτως ώστε να αποτελούν μια ενιαία Έκθεση Ασφαλείας για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, όπου ο συνδυασμός αυτός επιτρέπει την αποφυγή περιττής επανάληψης των πληροφοριών, καθώς και της εργασίας του Αρμοδίου Προσώπου ή της αρμόδιας αρχής, υπό τον όρο ότι τηρούνται όλες οι απαιτήσεις του παρόντος άρθρου.

3. Η Έκθεση Ασφαλείας, ή λεπτομέρειες του περιεχομένου, πορίσματα και τυχόν αλλαγές που προκύπτουν από την επανεξέταση που ορίζεται στην παράγραφο 5, αποστέλλονται στην αρμόδια αρχή:

- για τις νέες μονάδες, εντός 4 έως 8 μηνών πριν από την έναρξη κατασκευής ή λειτουργίας·
- για τις υπάρχουσες μονάδες, εντός 2 ετών μετά την ημερομηνία που αναφέρει το άρθρο 24 παράγραφος 1·
- αμελλητί, κατόπιν περιοδικών επανεξετάσεων, όπως απαιτείται βάσει της παραγράφου 5.

4. Πριν το αρμόδιο πρόσωπο αρχίσει την κατασκευή ή τη λειτουργία ή, στις περιπτώσεις που αναφέρει η παράγραφος 3, δεύτερη και τρίτη περίπτωση, εντός έτους από την υποβολή της Έκθεσης Ασφαλείας, η αρμόδια αρχή :
- αποστέλλει επιστολή στο αρμόδιο πρόσωπο, στην οποία του αναφέρει ότι η έκθεση είναι ικανοποιητική, ή
 - ζητά περαιτέρω πληροφορίες, που πρέπει να παρασχεθούν εντός 3 μηνών, ή
 - απαγορεύει την έναρξη λειτουργίας ή τη συνέχιση της λειτουργίας της εν λόγω μονάδας, σύμφωνα με τις εξουσίες και διαδικασίες που καθορίζει το άρθρο 17.

Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες, τα πορίσματά της από την εξέταση της έκθεσης πρέπει να κοινοποιηθούν στο αρμόδιο πρόσωπο εντός 6 μηνών από την υποβολή των απαιτούμενων πληροφοριών.

5. Η Έκθεση Ασφαλείας επανεξετάζεται και, εν ανάγκη, προσαρμόζεται περιοδικά στα σύγχρονα δεδομένα, ως ακολούθως:
- τουλάχιστον κάθε 5 χρόνια·
 - οποτεδήποτε, κατόπιν ρητού αιτήματος της αρμόδιας αρχής·
 - οποτεδήποτε, ώστε να λαμβάνονται υπόψη, εν ανάγκη, οι νέες τεχνικές γνώσεις σχετικά με την ασφάλεια, καθώς και οι εξελίξεις των γνώσεων σχετικά με την εκτίμηση των κινδύνων.
6. Στις περιπτώσεις που η αρμόδια αρχή πείθεται ότι οι συγκεκριμένες ουσίες που υπάρχουν στη μονάδα ή σε οιοδήποτε μέρος της ίδιας της μονάδας δεν είναι σε θέση να δημιουργήσουν κίνδυνο σοβαρού ατυχήματος, το κράτος μέλος δύναται να περιορίσει τις πληροφορίες, τις οποίες απαιτείται να αναφέρει η Έκθεση Ασφαλείας, μόνο σε εκείνα τα θέματα που σχετίζονται με την πρόληψη των υπολοίπων κινδύνων σοβαρού ατυχήματος και τον περιορισμό των συνεπειών τους επί του ανθρώπου και του περιβάλλοντος.
7. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε η Αρμόδια Αρχή να δημοσιεύει τα κριτήρια που σκοπεύει να χρησιμοποιήσει για να αποφασίσει ότι μια ουσία ή μονάδα δεν είναι σε θέση να δημιουργήσουν κίνδυνο σοβαρού ατυχήματος σύμφωνα με την παράγραφο 6 και κοινοποιεί αντίγραφο των προαναφερθέντων κριτηρίων στην Επιτροπή. Η Επιτροπή, εν ανάγκη, καθορίζει εναρμονισμένα κριτήρια, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 22.
8. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα κριτήρια που χρησιμοποιούν για:
- τις μεθόδους και διαδικασίες ανάλυσης και εκτίμησης των κινδύνων·
 - τα συστήματα διαχείρισης της ασφαλείας, συμπεριλαμβανομένων των μεθόδων και διαδικασιών για τον έλεγχο ασφαλείας·
 - την αξιοπιστία των τεχνικών συστημάτων και ρυθμίσεων για την πρόληψη ατυχημάτων·

Η Επιτροπή, εν ανάγκη, καθορίζει εναρμονισμένα κριτήρια, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 22.

ΑΡΘΡΟ 10

1. Σε περίπτωση μετατροπών σε μια εγκατάσταση, χώρο αποθήκευσης ή μονάδα, οι οποίες ενδέχεται να έχουν σημαντικές συνέπειες όσον αφορά τους κινδύνους σοβαρού ατυχήματος, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι το αρμόδιο πρόσωπο:
 - επανεξετάζει και, εν ανάγκη, αναθεωρεί την Πολιτική Πρόληψης Σοβαρών Ατυχημάτων, καθώς και τα Διαχειριστικά Συστήματα και διαδικασίες που αναφέρει το άρθρο 6 παράγραφος 1.
 - επανεξετάζει και, εν ανάγκη, αναθεωρεί την Έκθεση Ασφαλείας και ενημερώνει την αρμόδια αρχή, για τις λεπτομέρειες της εν λόγω αναθεώρησης πριν από τη μετατροπή αυτή.

ΑΡΘΡΟ 11

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι για όλες τις μονάδες για τις οποίες εφαρμόζεται το άρθρο 9 :
 - α) το αρμόδιο πρόσωπο καταρτίζει Εσωτερικό Σχέδιο Έκτακτης Ανάγκης όσον αφορά τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν εντός της μονάδας:
 - για τις νέες μονάδες, πριν από την έναρξη λειτουργίας.
 - για τις υπάρχουσες μονάδες, που προηγουμένως δεν καλύπτονταν από την οδηγία 82/501/ΕΟΚ, εντός έτους μετά την ημερομηνία που αναφέρει το άρθρο 24 παράγραφος 1.
 - για τις λοιπές μονάδες, έως την ημερομηνία που αναφέρει το άρθρο 24 παράγραφος 1.
 - β) το αρμόδιο πρόσωπο έχει παράσχει στις αρχές που ορίζει το κράτος μέλος για να καθορίσουν τα Εσωτερικά Σχέδια Έκτακτης Ανάγκης, τις αναγκαίες πληροφορίες ώστε να καταστεί δυνατή η κατάρτιση Εξωτερικών Σχεδίων Έκτακτης Ανάγκης:
 - για τις νέες μονάδες, εντός 4 έως 8 μηνών πριν από την έναρξη κατασκευής ή λειτουργίας.
 - για τις υπάρχουσες μονάδες, που προηγουμένως δεν καλύπτονταν από την οδηγία 82/501/ΕΟΚ, εντός δύο ετών μετά την ημερομηνία που αναφέρει το άρθρο 24 παράγραφος 1.
 - για τις λοιπές μονάδες, έως την ημερομηνία που αναφέρει το άρθρο 24 παράγραφος 1.
 - γ) οι αρχές, που ορίζει το κράτος μέλος για τον σκοπό αυτό, έχουν καταρτίσει Εξωτερικό Σχέδιο Έκτακτης Ανάγκης για ενέργειες εκτός της μονάδας:
 - για τις νέες μονάδες, πριν από την έναρξη λειτουργίας.
 - για τις υπάρχουσες μονάδες, που προηγουμένως δεν καλύπτονταν από την οδηγία 82/501/ΕΟΚ, το αργότερο έξι μήνες μετά την παραλαβή των πληροφοριών που θεωρήθηκαν αναγκαίες από την Αρμόδια Αρχή δυνάμει του παρόντος άρθρου.
 - για τις λοιπές μονάδες, έως την ημερομηνία που αναφέρει το άρθρο 24 παράγραφος 1.

2. Τα Σχέδια Έκτακτης Ανάγκης πρέπει να καταρτισθούν με σκοπό:

- την ανακοπή και τον έλεγχο περιστατικών, ούτως ώστε να ελαχιστοποιούνται οι επιπτώσεις τους και να περιορίζονται οι ζημιές επί του ανθρώπου και του περιβάλλοντος.
- την εφαρμογή μέτρων αντιμετώπισης για την προστασία του ανθρώπου και του περιβάλλοντος από τις επιπτώσεις σοβαρών ατυχημάτων.
- την ανακοίνωση σχετικών πληροφοριών στο κοινό και σε άλλες ενδιαφερόμενες υπηρεσίες ή αρχές της περιοχής.
- την πρόβλεψη για την αποκατάσταση και τον καθαρισμό του περιβάλλοντος κατόπιν σοβαρού ατυχήματος.

Τα Σχέδια Έκτακτης Ανάγκης περιέχουν τις πληροφορίες που παρατίθενται στο παράρτημα 3.

3. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των Αρμοδίων Αρχών, τα κράτη μέλη φροντίζουν να προσφέρεται η ευκαιρία συμβολής στην προπαρασκευή Σχεδίων Έκτακτης Ανάγκης, που καταρτίζονται για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας:

- στην περίπτωση Εσωτερικών και Εξωτερικών Σχεδίων Έκτακτης Ανάγκης, σε προσωπικό εντός της μονάδας, και,
- στην περίπτωση Εξωτερικών Σχεδίων Έκτακτης Ανάγκης, στο κοινό το οποίο ενδέχεται να υποστεί ζημιές.

4. Τα κράτη μέλη καθιερώνουν σύστημα που εξασφαλίζει ότι τα Εσωτερικά και Εξωτερικά Σχέδια Έκτακτης Ανάγκης επανεξετάζονται, υποβάλλονται σε δοκιμές και, εν ανάγκη, αναθεωρούνται και εκσυγχρονίζονται από τα αρμόδια πρόσωπα και τις ορισθείσες αρχές κατά ενδεδειγμένα χρονικά διαστήματα, όχι μεγαλύτερα των τριών ετών. Η διεξαγόμενη επανεξέταση λαμβάνει υπόψη αλλαγές που λαμβάνουν χώρα στις σχετικές μονάδες, στις σχετικές υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης, νέες τεχνικές γνώσεις, καθώς και γνώσεις όσον αφορά την αντιμετώπιση σοβαρών ατυχημάτων.

5. Τα κράτη μέλη καθιερώνουν σύστημα που εξασφαλίζει ότι τα Σχέδια Έκτακτης Ανάγκης τίθενται σε εφαρμογή, χωρίς καθυστέρηση, από το καθορισμένο πρόσωπο ή την ορισθείσα αρχή, κάθε φορά που:

- συμβαίνει σοβαρό ατύχημα, ή
- συμβαίνει ένα ανεξέλεγκτο γεγονός, το οποίο από τη φύση του ευλόγως μπορεί να αναμένεται ότι θα καταλήξει σε σοβαρό ατύχημα.

6. Σε περίπτωση που μια Έκθεση Ασφαλείας καταδεικνύει, κατά τρόπο ικανοποιητικό για την Αρμόδια Αρχή, ότι η μονάδα δεν είναι σε θέση να δημιουργήσει κίνδυνο σοβαρού ατυχήματος πέραν των ορίων της, δεν ισχύουν οι απαιτήσεις κατάρτισης Εξωτερικού Σχεδίου Έκτακτης Ανάγκης της παραγράφου 1.

7. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε η Αρμόδια Αρχή να δημοσιεύει τα κριτήρια που προτίθεται να χρησιμοποιήσει προκειμένου να αποφασίσει εάν μια μονάδα δεν είναι πράγματι σε θέση να δημιουργήσει κίνδυνο σοβαρού ατυχήματος πέραν των ορίων της, σύμφωνα με την παράγραφο 6, και διαβιβάζει αντίγραφο των προαναφερθέντων κριτηρίων στην Επιτροπή. Η Επιτροπή, εν ανάγκη, καθορίζει εναρμονισμένα κριτήρια, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 22.

ΑΡΘΡΟ 12

1. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε μεταξύ των στόχων της πολιτικής τους χρήσεως γης να συγκαταλέγεται η πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων και ο περιορισμός των συνεπειών τους. Επιτυγχάνουν τον στόχο αυτό μέσω ελέγχων που αφορούν :

α. την εγκατάσταση νέων μονάδων·

β. μετατροπές σε υπάρχουσες μονάδες, οι οποίες καλύπτονται από το άρθρο 10·

γ. ανέγερση νέων εγκαταστάσεων που γειτνιάζουν με ήδη υπάρχουσες μονάδες, όταν η εγκατάσταση της μονάδας ή οι νέες εγκαταστάσεις ενδέχεται να αυξήσουν τον κίνδυνο ή τις συνέπειες σοβαρού ατυχήματος.

Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε η πολιτική τους χρήσεως γης και οι διαδικασίες για την εφαρμογή της να λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη διαχωρισμού, σε μακροπρόθεσμη βάση, των μονάδων των υποκειμένων στην παρούσα οδηγία από κατοικημένες περιοχές, περιοχές μεγάλης προσέλευσης του κοινού και περιοχές ιδιαίτερης φυσικής ευαισθησίας ή ενδιαφέροντος, καθώς και την ανάγκη να διευκολυνθεί ο σχεδιασμός μέτρων έκτακτης ανάγκης σε περίπτωση σοβαρού ατυχήματος.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι όλες οι Αρμόδιες Αρχές και όλες οι Αρχές Χωροταξίας, που είναι υπεύθυνες για τη λήψη αποφάσεων όσον αφορά την εγκατάσταση και τη χρήση γης, καθιερώνουν κατάλληλες διαδικασίες διαβούλευσης για να διευκολύνουν την εφαρμογή της πολιτικής που καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1. Οι διαδικασίες είναι οργανωμένες κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται ότι, όταν λαμβάνονται αποφάσεις, παρέχονται τεχνικές συμβουλές σχετικά με τους κινδύνους που προέρχονται από τη μονάδα, είτε κατά περίπτωση, είτε επί γενικής βάσεως.
3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα κριτήρια εγκατάστασης και σχεδιασμού χρήσεως γης τα οποία χρησιμοποιούν για τους σκοπούς της παραγράφου 1. Η Επιτροπή, εν ανάγκη, καθορίζει κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τα εν λόγω κριτήρια, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 22.

ΑΡΘΡΟ 13

1. Τα κράτη μέλη φροντίζουν για την παροχή πληροφοριών σχετικά με τα μέτρα ασφαλείας και με την ορθή συμπεριφορά σε περίπτωση ατυχήματος, χωρίς να πρέπει να υποβληθεί σχετικό αίτημα, σε άτομα που ενδέχεται να υποστούν βλάβη από σοβαρό ατύχημα που προέρχεται από μονάδα που αναφέρεται στο άρθρο 9. Οι πληροφορίες αυτές επανεξετάζονται ανά διετία και, εν ανάγκη, επαναλαμβάνονται και προσαρμόζονται στα σύγχρονα δεδομένα, τουλάχιστον σε περίπτωση μετατροπής κατά την έννοια του άρθρου 10. Πρέπει επίσης να ευρίσκονται μόνιμως στη διάθεση του κοινού. Το μέγιστο χρονικό διάστημα μεταξύ των επαναλήψεων της πληροφόρησης του κοινού δεν πρέπει να υπερβαίνει, σε καμία περίπτωση, τα 4 έτη.

Οι πληροφορίες αυτές περιέχουν, τουλάχιστον, τα στοιχεία που παρατίθενται στο παράρτημα 4.

2. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη θέτουν, ταυτοχρόνως, στη διάθεση των άλλων κρατών μελών, τα οποία ενδέχεται να πληγούν σε περίπτωση σοβαρού ατυχήματος που πηγάζει από μια μονάδα κατά την έννοια του άρθρου 9, επαρκείς πληροφορίες που καθιστούν δυνατή την προπαρασκευή Σχεδίων Έκτακτης Ανάγκης, όπου χρειάζεται, και τις ίδιες πληροφορίες που παρέχουν σε εθνικό επίπεδο. Οι πληροφορίες αυτές επανεξετάζονται, επαναλαμβάνονται και προσαρμόζονται στα σύγχρονα δεδομένα κατά τα ίδια χρονικά διαστήματα με αυτά που προβλέπονται στην παράγραφο 1.
3. Όταν το σχετικό κράτος μέλος έχει αποφανθεί ότι μια μονάδα, που ευρίσκεται κοντά στα σύνορα με άλλο κράτος μέλος, δεν είναι σε θέση να δημιουργήσει κίνδυνο σοβαρού ατυχήματος πέραν των ορίων της σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 6 και, επομένως, δεν απαιτείται να καταρτισθεί Εξωτερικό Σχέδιο Έκτακτης Ανάγκης σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1, ενημερώνει το άλλο κράτος μέλος.
4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η Έκθεση Ασφαλείας να ευρίσκεται στα διάθεση του κοινού. Το αρμόδιο πρόσωπο δύναται να ζητήσει από την Αρμόδια Αρχή να μην κοινοποιήσει ορισμένα μέρη της έκθεσης, για λόγους βιομηχανικού, εμπορικού ή προσωπικού απορρήτου, δημόσιας ασφάλειας ή εθνικής άμυνας. Στις εν λόγω περιπτώσεις, το αρμόδιο πρόσωπο, κατόπιν συμφωνίας της Αρμόδιας Αρχής, παρέχει στην αρχή, και διαθέτει στο κοινό, μια τροποποιημένη έκθεση, στην οποία δεν περιλαμβάνονται τα θέματα αυτά.
5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη δυνατότητα συμμετοχής του κοινού στις σχετικές διαδικασίες και συζητήσεις, όσον αφορά:
 - σχεδιασμό για ανέγερση νέων μονάδων που αναφέρονται στο άρθρο 9, μετατροπές σε υπάρχουσες μονάδες κατά την έννοια του άρθρου 10, εφόσον οι μετατροπές αυτές υπόκεινται σε σχεδιασμό, προβλεπόμενο από την παρούσα οδηγία, καθώς και ανέγερση νέων εγκαταστάσεων σε ήδη υπάρχουσες μονάδες.
 - τις πολιτικές και τα κριτήρια της Αρμόδιας Αρχής για την αντιμετώπιση κινδύνων σοβαρών ατυχημάτων, καθώς και τις χωροταξικές πολιτικές και διαδικασίες σχετικά με την εγκατάσταση και χρήση γης, που έχουν διαμορφωθεί για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.
6. Στην περίπτωση μονάδων που εμπíπτουν στις διατάξεις του άρθρου 9, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι το αρμόδιο πρόσωπο παρέχει στην Αρμόδια Αρχή κατάλογο όλων των επικινδύνων ουσιών που υπάρχουν στη μονάδα σε ποσότητα ίση ή ανώτερη από την ποσότητα που αναφέρει το παράρτημα 1, μέρη 1 και 2, στήλη 3, στον οποίο αναγράφονται οι ακόλουθες λεπτομέρειες :
 - επαρκείς πληροφορίες για την αναγνώριση είτε της επικίνδυνης ουσίας, είτε της κατηγορίας επικινδύνων ουσιών.
 - ένδειξη της συνολικής ποσότητας που υπάρχει, και.
 - διεύθυνση όπου μπορούν να παρασχεθούν συμπληρωματικές πληροφορίες.

Ο κατάλογος αυτός ενημερώνεται ετησίως και ευρίσκεται στη διάθεση του κοινού, στους χώρους της μονάδας.

ΑΡΘΡΟ 14

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι, όσο το δυνατόν συντομότερα ύστερα από ένα σοβαρό ατύχημα, το αρμόδιο πρόσωπο υποχρεούται, χρησιμοποιώντας τα καταλληλότερα μέσα :
 - α) να ενημερώσει τις αρμόδιες αρχές·
 - β) να τους παράσχει, μόλις είναι διαθέσιμες, πληροφορίες σχετικά με τις:
 - τις περιστάσεις του ατυχήματος·
 - τις ενεχόμενες επικίνδυνες ουσίες·
 - τα διαθέσιμα δεδομένα για την εκτίμηση των επιπτώσεων του ατυχήματος επί του ανθρώπου και του περιβάλλοντος, και·
 - τα ληφθέντα μέτρα έκτακτης ανάγκης·
 - γ) να τις πληροφορήσει σχετικά με τα προβλεπόμενα μέτρα για :
 - την άμβλυση των μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων επιπτώσεων του ατυχήματος·
 - την αποφυγή οιασδήποτε επανάληψης τέτοιου ατυχήματος·
 - δ) να προσαρμόσει αναλόγως τις παρεχόμενες πληροφορίες, εάν η περαιτέρω έρευνα αποκαλύψει πρόσθετα στοιχεία, τα οποία μεταβάλλουν τις πληροφορίες αυτές ή ανατρέπουν τα εξαχθέντα πορίσματα.
2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις αρμόδιες αρχές:
 - α) να εξασφαλίσουν τη λήψη κάθε μέτρου έκτακτης ανάγκης, καθώς και κάθε μέτρου μεσοπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης εμβελείας, που κρίνεται απαραίτητο·
 - β) να συλλέξουν, μέσω επιθεωρήσεων, ερευνών ή άλλων ενδεδειγμένων τρόπων, τις απαραίτητες πληροφορίες για μια πλήρη ανάλυση των τεχνικών, οργανωτικών και διαχειριστικών πτυχών του σοβαρού ατυχήματος·
 - γ) να προβούν σε ενδεδειγμένες ενέργειες ώστε να εξασφαλίσουν ότι το αρμόδιο πρόσωπο λαμβάνει κάθε αναγκαίο επανορθωτικό μέτρο, και·
 - δ) να διατυπώσουν συστάσεις για μελλοντικά προληπτικά μέτρα.
3. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τα κριτήρια που εφαρμόζουν για τη δήλωση Σοβαρών Ατυχημάτων δυνάμει των άρθρων 14 και 15. Εάν είναι αναγκαίο, η Επιτροπή καθορίζει κατευθυντήριες γραμμές για τα κριτήρια αυτά σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 22.

ΑΡΘΡΟ 15

1. Για σκοπούς πρόληψης και περιορισμού των σοβαρών ατυχημάτων, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή, το συντομότερο δυνατόν, σχετικά με σοβαρά ατυχήματα που πρέπει να δηλώνονται, τα οποία συνέβησαν στο έδαφός τους και της αναφέρουν τις εξής βασικές λεπτομέρειες :

- α) Κράτος μέλος, ονομασία και διεύθυνση της Αρχής που είναι υπεύθυνη για τη δήλωση.
- β) Ημερομηνία, ώρα και τόπο όπου συνέβη το σοβαρό ατύχημα, συμπεριλαμβανομένου και του πλήρους ονόματος του αρμοδίου προσώπου και της διεύθυνσης της σχετικής μονάδας.
- γ) Σύντομη περιγραφή των περιστάσεων του ατυχήματος, με μνεία των ενεχομένων επικινδύνων ουσιών, και των αμέσων επιπτώσεων επί του ανθρώπου και του περιβάλλοντος.
- δ) Σύντομη περιγραφή των ληφθέντων μέτρων έκτακτης ανάγκης και των απαραίτητων αμέσων προφυλάξεων για την αποφυγή επανάληψης του ατυχήματος.
2. Τα κράτη μέλη, μετά τη συλλογή των πληροφοριών κατά την έννοια του άρθρου 14, ενημερώνουν την Επιτροπή για τα αποτελέσματα της ανάλυσής τους και διατυπώνουν συστάσεις, χρησιμοποιώντας ένα έντυπο το οποίο καθορίζεται και επανεξετάζεται τακτικά από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 22.
- Τα κράτη μέλη δεν δύνανται να καθυστερήσουν την αναφορά των πληροφοριών αυτών παρά μόνον για να επιτρέψουν να περατωθούν δικαστικές διαδικασίες, σε περίπτωση που η αναφορά των εν λόγω πληροφοριών ενδέχεται να επηρεάσει τις διαδικασίες αυτές.
3. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή την ονομασία και τη διεύθυνση κάθε οργανισμού ο οποίος ενδεχομένως διαθέτει πληροφορίες σχετικές με σοβαρά ατυχήματα και είναι σε θέση να συμβουλευσει τις αρμόδιες Αρχές άλλων κρατών μελών που πρέπει να επέμβουν σε περίπτωση τέτοιου ατυχήματος.

ΑΡΘΡΟ 16

Τα κράτη μέλη συστήνουν ή ορίζουν την αρμόδια Αρχή ή Αρχές οι οποίες είναι υπεύθυνες για τον σχεδιασμό, τη διοργάνωση, τη χορήγηση άδειας λειτουργίας και την επιτήρηση των δραστηριοτήτων των μονάδων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία.

ΑΡΘΡΟ 17

1. Τα κράτη μέλη απαγορεύουν τη λειτουργία ή την έναρξη λειτουργίας κάθε μονάδας, εγκατάστασης ή χώρου αποθήκευσης, ή κάθε μέρους τους, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, εάν:

- η συνέχιση της λειτουργίας της μονάδας, της εγκατάστασης ή του χώρου αποθήκευσης, ή μέρους των, συνεπάγεται επικείμενο κίνδυνο να συμβεί σοβαρό ατύχημα.

Τα κράτη μέλη δύνανται να απαγορεύσουν τη λειτουργία ή την έναρξη λειτουργίας κάθε μονάδας, εγκατάστασης ή χώρου αποθήκευσης, ή κάθε μέρους τους, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, εάν:

- το αρμόδιο πρόσωπο δεν έχει υποβάλει την κοινοποίηση, τις εκθέσεις ή άλλες πληροφορίες που απαιτούνται βάσει της οδηγίας εντός της καθορισμένης προθεσμίας.

- δεν έχει καταρτισθεί Εξωτερικό Σχέδιο Έκτακτης Ανάγκης εντός της καθορισμένης προθεσμίας.

Τα κράτη μέλη, βάσει των νομοθετικών τους ρυθμίσεων, εξασφαλίζουν ότι εάν η Αρμόδια Αρχή απαγορεύσει τη λειτουργία ή την έναρξη λειτουργίας μιας μονάδας, εγκατάστασης ή χώρου αποθήκευσης, ή κάθε μέρους των, επειδή δεν έχει καταρτισθεί Εξωτερικό Σχέδιο Έκτακτης Ανάγκης εντός της καθορισμένης προθεσμίας, το αρμόδιο πρόσωπο δικαιούται να ζητήσει αποζημίωση, από τις αρχές που είναι υπεύθυνες για την κατάρτιση των εν λόγω σχεδίων, για οιαδήποτε δαπάνη στην οποία υποβάλλεται λόγω της απαγόρευσης.

2. Τα κράτη μέλη, εξασφαλίζουν ότι τα αρμόδια πρόσωπα έχουν τη δυνατότητα προσφυγής κατά της απαγόρευσης από την Αρμόδια Αρχή, υπό τους όρους της παραγράφου 1, ενώπιον του αρμοδίου οργάνου, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και διαδικασίες. Κατόπιν της προσφυγής, η απαγόρευση μπορεί να ακυρωθεί, να τροποποιηθεί ή να επικυρωθεί. Κατά τη διάρκεια της προσφυγής, η απαγόρευση από την Αρμόδια Αρχή παραμένει εν ισχύι.

ΑΡΘΡΟ 18

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι οι Αρμόδιες Αρχές οργανώνουν ένα σύστημα επιθεωρήσεων ή άλλων μέτρων ελέγχου που αρμόζουν στον τύπο της συγκεκριμένης μονάδας. Οι επιθεωρήσεις ή μέτρα ελέγχου δεν εξαρτώνται από την παραλαβή της Έκθεσης Ασφαλείας, που αναφέρει το άρθρο 9 παράγραφος 1, ή άλλων υποβαλλόμενων εκθέσεων. Οι εν λόγω επιθεωρήσεις ή λοιπά μέτρα ελέγχου επαρκούν για τη διεξαγωγή οργανωμένης και συστηματικής εξέτασης των συστημάτων, τεχνικής, οργανωτικής και διαχειριστικής φύσεως, που υπάρχουν στη μονάδα, προκειμένου να επιβεβαιωθεί, ιδιαίτερα:
 - ότι το αρμόδιο πρόσωπο είναι σε θέση να αποδείξει ότι έχει λάβει τα ενδεδειγμένα μέτρα, σε σχέση με τις διάφορες σχετικές δραστηριότητες της μονάδας του, για την πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων.
 - ότι το αρμόδιο πρόσωπο είναι σε θέση να αποδείξει ότι έχει παράσχει τα ενδεδειγμένα μέσα για τον περιορισμό των συνεπειών σοβαρών ατυχημάτων στον χώρο της μονάδας του και εκτός αυτής.
 - ότι τα δεδομένα και οι πληροφορίες που περιέχει η Έκθεση Ασφαλείας, ή άλλη υποβαλλόμενη έκθεση, αντικατοπτρίζουν επαρκώς την κατάσταση στη μονάδα του.
 - ότι έχουν παρασχεθεί οι πληροφορίες στο κοινό, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 13 παράγραφος 1.
2. Το σύστημα επιθεωρήσεων που ορίζεται στην παράγραφο 18.1 προβλέπει τουλάχιστον τα εξής:
 - α) Καθήκοντα διαχείρισης ασκεί κατάλληλα ειδικευμένο και καταρτισμένο άτομο, στην υπηρεσία της Αρμόδιας Αρχής.
 - β) Οι επιθεωρήσεις διενεργούνται από κατάλληλα ειδικευμένα και καταρτισμένα άτομα.

- γ) Όλες οι επιχειρήσεις αποτελούν αντικείμενο ενός συστηματικού προγράμματος επιθεωρήσεων. Διεξάγεται τουλάχιστον μία επιτόπια επιθεώρηση κάθε 12 μήνες από την Αρμόδια Αρχή σε κάθε μονάδα που καλύπτεται από το άρθρο 9, εκτός εάν η Αρμόδια Αρχή έχει καθιερώσει πρόγραμμα επιθεωρήσεων που προβλέπει μεγαλύτερο χρονικό διάστημα μεταξύ των εν λόγω επιθεωρήσεων, βάσει συστηματικής εκτίμησης των κινδύνων σοβαρού ατυχήματος στη συγκεκριμένη μονάδα.
- δ) Μετά το πέρας κάθε επιθεώρησης, συντάσσεται, από το άτομο που διενεργεί την επιθεώρηση, έκθεση, που συμπεριλαμβάνει πορίσματα και περαιτέρω ενέργειες, προκειμένου να υποβληθεί προς εξέταση στον διαχειριστή που ορίζει η Αρμόδια Αρχή.
- ε) Για κάθε επιθεώρηση που διεξάγει η Αρμόδια Αρχή δίδεται συνέχεια σε συνεργασία με τη διεύθυνση της μονάδας, το αργότερο εντός τριών μηνών από τη διενέργεια της επιθεώρησης.
3. Η Αρμόδια Αρχή δύναται να απαιτήσει από το αρμόδιο πρόσωπο να παράσχει οιαδήποτε αναγκαία συμπληρωματική πληροφορία θα της επιτρέψει να εκτιμήσει δεόντως την δυνατότητα να συμβεί σοβαρό ατύχημα και να προσδιορίσει την ενδεχόμενη αυξημένη πιθανότητα και/ή συνέπειες σοβαρών ατυχημάτων, θα επιτρέψει την κατάρτιση Εξωτερικού Σχεδίου Επείγουσας Ανάγκης, καθώς και την παροχή πληροφοριών όσον αφορά την εγκατάσταση και τη χρήση γης, όπως επίσης και να ληφθούν υπόψη ουσίες, οι οποίες, λόγω της φυσικής μορφής τους, των ιδιαίτερων συνθηκών ή της θέσης τους, μπορεί να απαιτήσουν επιπλέον εξέταση.
4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι διατίθενται επαρκείς και ενδεδειγμένοι πόροι, μεταξύ άλλων χρηματοδοτικοί, τεχνικοί και ανθρωπίνου, στην Αρμόδια Αρχή, στην αρχή στην οποία έχει ανατεθεί η κατάρτιση των Εξωτερικών Σχεδίων Έκτακτης Ανάγκης, καθώς και σε κάθε άλλη αρχή στην οποία το κράτος μέλος έχει αναθέσει την επίτευξη των στόχων και την άσκηση δραστηριοτήτων που απαιτούνται βάσει της παρούσας οδηγίας.
5. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα κριτήρια που εφαρμόζουν για την καθιέρωση και τη διαχείριση των προγραμμάτων και διαδικασιών επιθεωρήσεων. Η Επιτροπή εγκρίνει, εν ανάγκη, εναρμονισμένα κριτήρια, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 22.

ΑΡΘΡΟ 19

1. Η Επιτροπή καταρτίζει και διατηρεί στη διάθεση των κρατών μελών ένα μητρώο και σύστημα πληροφόρησης, που περιέχουν, ιδιαίτερα, λεπτομέρειες για τα σοβαρά ατυχήματα τα οποία συνέβησαν στην επικράτεια των κρατών μελών, με στόχους:
- α) την ταχεία διάδοση, προς όλες τις Αρμόδιες Αρχές, των πληροφοριών που παρέχονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1.
- β) τη γνωστοποίηση στις Αρμόδιες Αρχές της ανάλυσης των αιτιών σοβαρών ατυχημάτων και των διδαγμάτων που αποκομίσθηκαν.
- γ) την παροχή πληροφοριών στις Αρμόδιες Αρχές σχετικά με προληπτικά μέτρα.
- δ) την παροχή πληροφοριών σχετικά με οργανισμούς δυνάμενους να παράσχουν συμβουλές ή πληροφορίες σχετικές με την εμφάνιση, την πρόληψη και τον μετριασμό των σοβαρών ατυχημάτων.

Το μητρώο και σύστημα πληροφόρησης, τα οποία περιλαμβάνουν λεπτομέρειες για τα σοβαρά ατυχήματα που συνέβησαν, περιέχουν τουλάχιστον:

- α) τις πληροφορίες που παρέχονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1.
 - β) ανάλυση των αιτιών των ατυχημάτων.
 - γ) διδάγματα που αποκομίσθηκαν από τα ατυχήματα.
 - δ) προληπτικά μέτρα που απαιτούνται για την αποφυγή επανάληψης του ατυχήματος.
2. Η πρόσβαση στο μητρώο και σύστημα πληροφοριών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι ελεύθερη για τις κρατικές υπηρεσίες των κρατών μελών, τις βιομηχανικές και εμπορικές ενώσεις, τα συνδικάτα, τους μη κυβερνητικούς οργανισμούς που ασχολούνται με την προστασία του περιβάλλοντος, καθώς και για άλλους διεθνείς ή ερευνητικούς οργανισμούς που αναπτύσσουν δραστηριότητες στον εν λόγω τομέα.
3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή ετήσια έκθεση, στην οποία αναφέρουν τον αριθμό και τους τύπους μονάδων που καλύπτονται από τα άρθρα 6 και 9, τον αριθμό των Εκθέσεων Ασφαλείας που ελήφθησαν, τον αριθμό των καταρτισθέντων Εσωτερικών και Εξωτερικών Σχεδίων Έκτακτης Ανάγκης και τον αριθμό των επιθεωρήσεων που διενεργήθηκαν. Η Επιτροπή δημοσιεύει σύνοψη των πληροφοριών αυτών ετησίως.

ΑΡΘΡΟ 20

1. Οι πληροφορίες που λαμβάνουν οι αρμόδιες Αρχές και η Επιτροπή δυνάμει της παρούσας οδηγίας είναι εμπιστευτικές μόνον εφόσον αφορούν :
 - το απόρρητο των διαδικασιών των Αρμοδίων Αρχών, ή της Επιτροπής
 - το απόρρητο των διεθνών σχέσεων και της εθνικής άμυνας.
 - τη δημόσια ασφάλεια ή άλλα θέματα ασφαλείας.
 - θέματα τα οποία είναι ή ήταν υπό εκδίκαση ή για τα οποία διεξάγεται ανάκριση (συμπεριλαμβανομένης και της πειθαρχικής) ή τα οποία αποτελούν αντικείμενο προκαταρκτικής εξέτασης.
 - εμπορικό και βιομηχανικό απόρρητο, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας.
 - το απόρρητο προσωπικών δεδομένων και/ή φακέλων.
 - υλικό που προμηθεύει τρίτος, χωρίς ο τρίτος να έχει νόμιμη υποχρέωση.
2. Εντούτοις, η παρούσα οδηγία δεν δύναται να εμποδίσει τη σύναψη συμφωνιών μεταξύ ενός κράτους μέλους και τρίτων χωρών σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών τις οποίες έχει αποκτήσει μέσω των δικών του μηχανισμών, με την εξαίρεση εκείνων που έχουν ληφθεί μέσω των κοινοτικών διαδικασιών για την ανταλλαγή πληροφοριών, οι οποίες καθιερώνονται με την παρούσα οδηγία.

ΑΡΘΡΟ 21

Η διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 22 ακολουθείται για την προσαρμογή των παραρτημάτων της παρούσας οδηγίας στην τεχνική πρόοδο και για τον καθορισμό των εναρμονισμένων κριτηρίων που αναφέρουν τα άρθρα 8 παράγραφος 3, 9 παράγραφος 8, 11 παράγραφος 7, 14 παράγραφος 3 και 18 παράγραφος 5, των κατευθυντηρίων γραμμών που αναφέρει το άρθρο 12 παράγραφος 3 και του εντύπου δηλώσεως που αναφέρει το άρθρο 15 παράγραφος 2.

ΑΡΘΡΟ 22

Κάθε φορά που γίνεται αναφορά στο παρόν άρθρο, εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία:

Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή, συμβουλευτικού χαρακτήρα, την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος και, αν χρειασθεί, προβαίνει σε ψηφοφορία.

Η γνώμη καταχωρείται στα πρακτικά. Επιπλέον, κάθε κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να ζητήσει να καταχωρηθεί η θέση του στα πρακτικά.

Η Επιτροπή λαμβάνει ιδιαίτερα υπόψη τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής και την ενημερώνει για τον τρόπο με τον οποίο έλαβε υπόψη τη γνώμη αυτή.

ΑΡΘΡΟ 23

Η οδηγία 82/501/ΕΟΚ καταργείται από 1ης Ιανουαρίου 1996.

ΑΡΘΡΟ 24

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία έως την 1η Ιανουαρίου 1996. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν αυτές τις διατάξεις, οι τελευταίες αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

ΑΡΘΡΟ 25

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

ΑΡΘΡΟ 26

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1 : ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ

Το παρόν παράρτημα αφορά την παρουσία επικινδύνων ουσιών σε οιαδήποτε μονάδα, όπως ορίζεται στην παρούσα οδηγία, και προσδιορίζει τα της εφαρμογής των σχετικών άρθρων.

Η παρουσία επικινδύνων ουσιών στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας καλύπτει και την προβλεπόμενη παρουσία τους σε ποσότητες που υπερβαίνουν τις σχετικές οριακές τιμές και την συνεπεία ατυχήματος ενδεχόμενη παρουσία τους σε ποσότητες που υπερβαίνουν τις οριακές τιμές.

Τα μίγματα και τα παρασκευάσματα αντιμετωπίζονται κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι καθαρές ουσίες, υπό τον όρο ότι παραμένουν σε επίπεδα συγκέντρωσης τα οποία καθορίζονται, ανάλογα με τις ιδιότητές τους, στη σχετική οδηγία ή την τελευταία προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο που παρατίθεται στη σημείωση 1, εκτός εάν δίδεται ειδικά ποσοστιαία σύνθεση ή άλλη περιγραφή.

Οι ελάχιστες ποσότητες που ορίζονται κατωτέρω αναφέρονται σε κάθε μία μονάδα.

Οι ποσότητες που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την εφαρμογή των σχετικών άρθρων είναι οι μέγιστες ποσότητες οι οποίες ευρίσκονται ή μπορεί να ευρεθούν σ'έναν τόπο καθ'οιαδήποτε στιγμή. Οι επικίνδυνες ουσίες που υπάρχουν σε μια μονάδα μόνο σε μεμονωμένη ποσότητα το πολύ ίση προς το 2% της σχετικής ελάχιστης ποσότητας δεν λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της συνολικής υπάρχουσας ποσότητας. Η μεμονωμένη ποσότητα είναι ποσότητα επικίνδυνης ουσίας που δεν είναι σε θέση να προκαλέσει σοβαρό ατύχημα και που ευρίσκεται σε τέτοιο σημείο της μονάδας, ώστε να μην μπορεί να αποτελέσει το έναυσμα σοβαρού ατυχήματος σε άλλο σημείο του τόπου.

Οι παρατιθέμενοι στη σημείωση 4 κανόνες, που διέπουν την πρόσθεση επικινδύνων ουσιών ή κατηγοριών επικινδύνων ουσιών, ισχύουν όπου ενδείκνυται.

ΜΕΡΟΣ 1 : Κατανομαζόμενες ουσίες

Όταν μια ουσία ή ομάδα ουσιών που περιλαμβάνεται στο μέρος 1, εμπίπτει επίσης σε μια κατηγορία του μέρους 2, χρησιμοποιούνται οι ελάχιστες ποσότητες που προβλέπονται στο μέρος 1.

ΣΤΗΛΗ 1 Επικίνδυνες ουσίες	ΣΤΗΛΗ 2 Ελάχιστες ποσότητες (σε τόννους) για την εφαρμογή των άρθρων 6 και 7	ΣΤΗΛΗ 3 του άρθρου 9
Νιτρικό αμμώνιο (1)	350	2500
Νιτρικό αμμώνιο (2)	1250	5000
Πεντοξείδιο του αρσενικού, Αρσενικό οξύ (V) και/ή τα άλατά του	0,5	0,5
Τριοξείδιο του αρσενικού, Αρσενικό οξύ (III) και/ή τα άλατά του	0,1	0,1
Βρώμιο	20	100
Χλώριο	10	25
Οξείδιο του νικελίου (Ni2O3)	1	1
Διοξίνες (εκτός TCDD)	0,1	0,1
Αιθυλενοίμνη	10	50
Φεόριο	10	25
Φορμαλδεύδη (≥ 90%)	5	50

ΣΤΗΛΗ 1 Επικίνδυνες ουσίες	ΣΤΗΛΗ 2 Ελάχιστες ποσότητες (σε τόνους) για την εφαρμογή των άρθρων 6 και 7	ΣΤΗΛΗ 3 του άρθρου 9
Υδρογόνο	5	50
Υδροχλώριο (υγροποιημένο αέριο)	25	250
Υδροφθόριο (50%)	5	50
Υδρόθειο	5	50
Αλικύλια του μολύβδου	5	50
Υγραέριο (συμπεριλαμβανομένων προπανίου και βουτανίου)	50	200
4,4-μεθυλενοδίας (2-χλωροανιλίνη) και/ή τα άλατά της	0,01	0,01
Ισοκυανικός μεθυλεστερας	0,15	0,15
Φυσικό αέριο ή άλλο καύσιμο αέριο	50	200
Υποξείδιο του νικελίου (NiO)	1	1
Υπεροξείδιο του νικελίου (NiO ₂)	1	1
Θειούχο νικέλιο	1	1
Οξυγόνο	200	2000
Διχλωριούχο θείο	1	1
Τριοξείδιο του θείου	15	75

ΣΤΗΛΗ 1	ΣΤΗΛΗ 2	ΣΤΗΛΗ 3
Επικίνδυνες ουσίες	Ελάχιστες ποσότητες (σε τόννους) για την εφαρμογή των άρθρων 6 και 7	του άρθρου 9
Τετραχλωροδιβενζοδιοξίνη	0,001	0,001
Διθειούχο νικέλιο	1	1
Τα ακόλουθα ΚΑΡΚΙΝΟΓΟΝΑ	0,001	0,001
4-Αμινοδιφαινύλιο και/ή τα άλατά του, Βενζιδίνη και/ή τα άλατά της, Δις (χλωρομεθυλ)αιθέρας, Χλωρομεθυλομεθυλαιθέρας, Διμεθυλοκαρβαμούλοχλωρίδιο, Διμεθυλονιτρωδαμίνη, Εξαμεθυλοφωσφορικό τριαμίδιο, 2-Ναφθυλαμίνη και/ή τα άλατά της, και 1,3 Προπανοσουλτόνη 4-νιτροδιφαινύλιο		

(1) Ισχύει για νιτρικό αμμώνιο και μίγματα που περιέχουν νιτρικό αμμώνιο, στα οποία η περιεκτικότητα σε άζωτο που προκύπτει από το νιτρικό αμμώνιο είναι μεγαλύτερη από 28% κατά βάρος (πλήν εκείνων που καλύπτονται από την υποσημείωση 2), και για υδατικά διαλύματα νιτρικού αμμωνίου, στα οποία η συγκέντρωση νιτρικού αμμωνίου είναι μεγαλύτερη από 90% κατά βάρος.

(2) Ισχύει για λιπάσματα καθαρού νιτρικού αμμωνίου, τα οποία πληρούν τους όρους της οδηγίας 80/876/ΕΟΚ, και για σύνθετα λιπάσματα, στα οποία η περιεκτικότητα σε άζωτο που προκύπτει από το νιτρικό αμμώνιο είναι μεγαλύτερη από 28% κατά βάρος (ένα σύνθετο λίπασμα περιέχει νιτρικό αμμώνιο μαζί με φώσφορο και/ή ανθρακικό κάλιο).

ΜΕΡΟΣ 2 : Κατηγορίες ουσιών και παρασκευασμάτων που δεν κατονομάζονται συγκεκριμένα στο μέρος 1

ΣΤΗΛΗ 1 Κατηγορίες επικινδύνων ουσιών, ταξινόμηση	ΣΤΗΛΗ 2 Ελάχιστες ποσότητες (σε τόννους) για την εφαρμογή των άρθρων 6 και 7	ΣΤΗΛΗ 3 του άρθρου 9
1. ΠΟΛΥ ΤΟΞΙΚΕΣ	5	20
2. ΤΟΞΙΚΕΣ	50	200
3. ΟΞΕΙΔΩΤΙΚΕΣ	50	200
4. ΕΚΡΗΚΤΙΚΕΣ (όταν η ουσία ή το παρασκεύασμα εμπίπτει στον ορισμό της σημείωσης 2 α)	50	200
5. ΕΚΡΗΚΤΙΚΕΣ (όταν η ουσία ή το παρασκεύασμα εμπίπτει στον ορισμό της σημείωσης 2 β)	10	50
6. ΕΥΦΛΕΚΤΕΣ (όταν η ουσία ή το παρασκεύασμα εμπίπτει στον ορισμό της σημείωσης 3 α)	5000	50000
7α. ΠΟΛΥ ΕΥΦΛΕΚΤΕΣ (όταν η ουσία ή το παρασκεύασμα εμπίπτει στον ορισμό της σημείωσης 3 β)	50	200
7β. ΠΟΛΥ ΕΥΦΛΕΚΤΑ υγρά (εκτός των ουσιών ή παρασκευασμάτων που καλύπτει το 7 α)	5000	50000
8. ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΕΥΦΛΕΚΤΕΣ (όταν η ουσία ή το παρασκεύασμα εμπίπτει στον ορισμό της σημείωσης 3 γ)	10	50

ΣΤΗΛΗ 1 Κατηγορίες επικινδύνων ουσιών, ταξινόμηση	ΣΤΗΛΗ 2 Ελάχιστες ποσότητες (σε τόνους) για την εφαρμογή των άρθρων 6 και 7	ΣΤΗΛΗ 3 του άρθρου 9
9. ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ σε συνδυασμό με ενδείξεις κινδύνου.		
i) R50 "πολύ τοξική για υδρόβιους οργανισμούς"	500	2000
ii) R51 "τοξική για υδρόβιους οργανισμούς" και R53 "Μπορεί να προκαλέσει μακροπρόθεσμα ανεπιθύμητες επιπτώσεις στο υδάτινο περιβάλλον"	5000	20000
10. ΚΑΘΕ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ που δεν καλύπτεται από τις ανωτέρω σε συνδυασμό με ενδείξεις κινδύνου		
i) R14-Αντιδρά βίαια με το νερό (συμπεριλαμβάνονται R14/15)	100	500
ii) R29-Η επαφή με το νερό απελευθερώνει τοξικά αέρια	50	200

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Οι ουσίες και τα παρασκευάσματα ταξινομούνται σύμφωνα με τις ακόλουθες οδηγίες (όπως τροποποιήθηκαν) και την τρέχουσα προσαρμογή τους στην τεχνική πρόοδο :

- οδηγία του Συμβουλίου 67/548/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών,
- οδηγία του Συμβουλίου 88/389/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων παρασκευασμάτων,
- οδηγία του Συμβουλίου 78/631/ΕΟΚ για την προσέγγιση της νομοθεσίας των κρατών μελών σχετικά με την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων παρασκευασμάτων (παρασιτοκτόνων).

Στην περίπτωση ουσιών και παρασκευασμάτων που δεν έχουν ταξινομηθεί με βάση κάποια από τις ανωτέρω οδηγίες, αλλά που εντούτοις υπάρχουν, ή ενδέχεται να υπάρχουν, σε μια μονάδα και που εμφανίζουν, ή ενδέχεται να εμφανίσουν, υπό τις συνθήκες που επικρατούν στη μονάδα, ισοδύναμες ιδιότητες όσον αφορά τη δυνατότητα πρόκλησης σοβαρών ατυχημάτων, τηρούνται οι διαδικασίες για προσωρινή ταξινόμηση σύμφωνα με το σχετικό άρθρο της ανάλογης οδηγίας.

Στην περίπτωση ουσιών και παρασκευασμάτων με ιδιότητες που επιτρέπουν ταξινόμηση σε περισσότερες της μιας κατηγορίες, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν τα κατώτερα όρια.

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, καταρτίζεται, ενημερώνεται τακτικά, και εγκρίνεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 22, κατάλογος που παρέχει πληροφορίες για τις ουσίες και τα παρασκευάσματα.

2. Ως **ΕΚΡΗΚΤΙΚΗ** νοείται :

α) μια στερεά ή υγρά ουσία ή μίγμα στερεών ή υγρών ουσιών ή και των δύο, που μπορεί να εκπυρσοκροτήσει, δηλαδή μπορεί να παράγει μεγάλο όγκο αερίων σε υποηχητική ταχύτητα από μικρό όγκο στερεού ή υγρού· ή

μια στερεά ή υγρά ουσία ή μίγμα στερεών ή υγρών ουσιών ή και των δύο, που έχει σχεδιασθεί κατά τρόπο ώστε να παράγει προωθητικό αποτέλεσμα με την απελευθέρωση μεγάλης ποσότητας αερίων σε υποηχητική ταχύτητα από μικρό όγκο στερεού ή υγρού·

β) εκτός των ουσιών και παρασκευασμάτων που καλύπτει ο ορισμός που δίδεται στο σημείο 2α, εκείνες οι ουσίες ή παρασκευάσματα που ταξινομούνται ως **ΕΚΡΗΚΤΙΚΕΣ** σύμφωνα με τη σημείωση 1 σε συνδυασμό με την ένδειξη κινδύνου R3 "Σοβαρότατος κίνδυνος έκρηξης με κρούση, τριβή, πυρ ή άλλες πηγές ανάφλεξης", καθώς και κάθε άλλη ουσία ή παρασκεύασμα που μπορεί να παράγει αποτελέσματα με έκρηξη.

3. Ως **ΕΥΦΛΕΚΤΕΣ**, **ΠΟΛΥ ΕΥΦΛΕΚΤΕΣ** και **ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΕΥΦΛΕΚΤΕΣ** ουσίες (κατηγορίες 6, 7 και 8) νοούνται :

α) **ΕΥΦΛΕΚΤΑ** υγρά :

ουσίες και παρασκευάσματα που έχουν σημείο ανάφλεξης ίσο ή μεγαλύτερο από 21°C και μικρότερο ή ίσο προς 55°C και συντηρούν την καύση.

β) **ΠΟΛΥ ΕΥΦΛΕΚΤΑ** υγρά :

ουσίες και παρασκευάσματα που μπορεί να θερμανθούν και, τελικά, να αναφλεγούν σε επαφή με τον αέρα σε θερμοκρασία περιβάλλοντος χωρίς παροχή ενέργειας, καθώς και ουσίες που έχουν σημείο ανάφλεξης κατώτερο από 55°C και που παραμένουν σε υγρά κατάσταση υπό πίεση, στις περιπτώσεις όπου ιδιαίτερες συνθήκες επεξεργασίας, όπως υψηλή πίεση και υψηλή θερμοκρασία, μπορεί να προκαλέσουν κινδύνους σοβαρού ατυχήματος.

γ) **ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΕΥΦΛΕΚΤΑ** αέρια και υγρά :

υγρές ουσίες και παρασκευάσματα που έχουν σημείο ανάφλεξης μικρότερο από 0°C και των οποίων το σημείο βρασμού (ή στην περίπτωση κλίμακας θερμοκρασιών βρασμού, το αρχικό σημείο βρασμού) είναι, υπό κανονική πίεση, μικρότερο ή ίσο προς 35°C, **ΕΞΑΙΡΟΥΜΕΝΩΝ** της βενζίνης και των ελαφρών κλασμάτων του πετρελαίου, που υπάγονται στην κατηγορία 7β και

αέριες ουσίες και παρασκευάσματα που είναι εύφλεκτα σε επαφή με τον αέρα σε θερμοκρασία και πίεση περιβάλλοντος, είτε διατηρούνται σε αέρια ή υγρά κατάσταση υπό πίεση, είτε όχι, **ΕΞΑΙΡΟΥΜΕΝΩΝ** των υγραερίων (συμπεριλαμβανομένων του προπανίου και του βουτανίου), που αντιμετωπίζονται σύμφωνα με την ταξινόμησή τους στο μέρος 1.

4. Το άθροισμα επικινδύνων ουσιών, για να προσδιορισθεί η ποσότητα που υπάρχει σε μια μονάδα, υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο κανόνα :

Εάν το άθροισμα

$$q1/Q + q2/Q + q3/Q + q4/Q + q5/Q + \dots \geq 1$$

όπου qx = η ποσότητα της επικινδύνου ουσίας ή της κατηγορίας επικινδύνων ουσιών που εμπίπτει στα μέρη 1 και 2 του παρόντος παραρτήματος, x που υπάρχει

Q = η σχετική οριακή ποσότητα που αναφέρουν τα μέρη 1 και 2.

τότε η μονάδα καλύπτεται από τις σχετικές απαιτήσεις της οδηγίας.

Ο κανόνας αυτός εφαρμόζεται στις ακόλουθες περιπτώσεις :

α) Για ουσίες και παρασκευάσματα που περιλαμβάνονται στο μέρος 1 και υπάρχουν, σε ποσότητες μικρότερες από τις προβλεπόμενες για την κάθε μία ελάχιστες ποσότητες, μαζί με ουσίες του μέρους 2 που υπάγονται στην ίδια κατηγορία, καθώς και για την πρόσθεση ουσιών και παρασκευασμάτων του μέρους 2 που υπάγονται στην ίδια κατηγορία.

β) Για την πρόσθεση των κατηγοριών 1, 2 και 10, που υπάρχουν σε μια μονάδα ταυτοχρόνως.

γ) Για την πρόσθεση των κατηγοριών 3, 4, 5, 6, 7α, 7β και 8, που υπάρχουν σε μια μονάδα ταυτοχρόνως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΕΤΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΟΡΙΖΟΜΕΝΗ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 9, ΕΚΘΕΣΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.

1. Πληροφορίες σχετικά με τη μονάδα, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται.
 - α) η γεωγραφική θέση της μονάδας, επικρατούσες μετεωρολογικές συνθήκες και πηγές κινδύνου που προκύπτουν από τον τόπο εγκατάστασής της,
 - β) ο μέγιστος αριθμός ατόμων που εργάζονται στη μονάδα και, ιδιαίτερα, ατόμων που εκτίθενται σε κίνδυνο σοβαρού ατυχήματος, καθώς και ένδειξη για τον μέγιστο αριθμό ατόμων που ενδέχεται να ευρίσκονται στη μονάδα, καθ'οιαδήποτε στιγμή,
 - γ) γενική περιγραφή των τεχνικών διαδικασιών που χρησιμοποιούνται σε κάθε εγκατάσταση,
 - δ) περιγραφή των τμημάτων της μονάδας, σημαντικών από άποψη ασφαλείας, περιγραφή των πηγών κινδύνου σοβαρού ατυχήματος και των συνθηκών υπό τις οποίες θα μπορούσε να συμβεί σοβαρό ατύχημα, καθώς και περιγραφή των προβλεπόμενων προληπτικών μέτρων.

2. Πληροφορίες σχετικά με τις επικίνδυνες ουσίες που ευρίσκονται σε κάθε μονάδα, σε κάθε χώρο αποθήκευσης ή σε άλλο χώρο της μονάδας και που ενδέχεται να είναι σημαντικές για την πρόκληση κινδύνου σοβαρού ατυχήματος:
 - α) σύνθεση των επικινδύνων ουσιών, που υπάρχουν σε σημαντικές ποσότητες, και μεταξύ άλλων, χημική ονομασία, αριθμός CAS, ονομασία σύμφωνα με την ονοματολογία IUPAC, άλλες ονομασίες, εμπειρικός τύπος, βαθμός καθαρότητας, κύριες προσμίξεις και σχετική επί τοις εκατό συγκέντρωσή τους,
 - β) η ποσότητα (τάξη μεγέθους) της επικίνδυνης ουσίας, ή των ουσιών, που υπάρχουν,
 - γ) μέθοδοι και προφυλάξεις που έχει καθορίσει το αρμόδιο πρόσωπο σε σχέση με τον χειρισμό, την αποθήκευση και την καταπολέμηση της πυρκαγιάς,
 - δ) μέθοδοι που διαθέτει το αρμόδιο πρόσωπο για την εξουδετέρωση της ουσίας,
 - ε) ένδειξη των κινδύνων, αμέσων όσο και απωτέρων, για τον άνθρωπο και το περιβάλλον,
 - στ) η χημική και/ή φυσική συμπεριφορά υπό κανονικές συνθήκες χρήσεως κατά την παραγωγική διαδικασία,
 - ζ) οι μορφές υπό τις οποίες οι εν λόγω ουσίες μπορούν να εμφανισθούν ή στις οποίες μπορούν να μετασχηματισθούν σε περίπτωση ανωμάτων συνθηκών δυναμένων να προβλεφθούν.

3. Πληροφορίες σχετικά με την εγκατάσταση ή τον χώρο αποθήκευσης :
- α) μέθοδοι ανίχνευσης και προσδιορισμού, που διαθέτει η μονάδα, συμπεριλαμβανομένων, περιγραφής των χρησιμοποιούμενων μεθόδων ή των παραπομπών σε επιστημονική βιβλιογραφία,
 - β) το στάδιο κατά το οποίο οι επικίνδυνες ουσίες υπεισέρχονται ή μπορεί να υπεισέλθουν στην εγκατάσταση,
 - γ) εν ανάγκη, άλλες επικίνδυνες ουσίες, η παρουσία των οποίων θα μπορούσε να επιδράσει στους εκδηλούμενους πιθανούς κινδύνους σοβαρού ατυχήματος,
 - δ) οι προβλεπόμενες ρυθμίσεις προκειμένου να εξασφαλίζεται η διαρκής διάθεση των αναγκαίων τεχνικών μέσων για την ασφαλή λειτουργία της εγκατάστασης ή του χώρου αποθήκευσης και για την αντιμετώπιση ενδεχομένων ελαττωματικών λειτουργιών.
4. Πληροφορίες σχετικά με ενδεχόμενα σοβαρά ατυχήματα :
- α) λεπτομερής περιγραφή των σεναρίων για τα κυριότερα ενδεχόμενα σοβαρά ατυχήματα, συμπεριλαμβανομένης της εξέτασης των συνεπειών που επεκτείνονται σε παρακείμενες εγκαταστάσεις, χώρους αποθήκευσης ή μονάδες και μιας εκτίμησης, σε γενικούς όρους, της πιθανότητας επέλευσης των ατυχημάτων αυτών, λαμβάνοντας υπόψη τις προβλεπόμενες προληπτικές και ανασχετικές δράσεις,
 - β) περίληψη των πιθανών περιστατικών που θα ήταν σε θέση να καταλήξουν σε τέτοια σεναρία, συνοδευόμενη από μια εκτίμηση της έκτασης και της σοβαρότητας των συνεπειών,
 - γ) μέτρα έκτακτης ανάγκης, που καθορίζει το αρμόδιο πρόσωπο, για περιπτώσεις τυχαίας διάχυσης επικινδύνων ουσιών, συμπεριλαμβανομένου του εσωτερικού σχεδίου έκτακτης ανάγκης που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 11.
5. Πληροφορίες σχετικά με το διαχειριστικό σύστημα και την οργάνωση της μονάδας, όσον αφορά την πρόληψη, την ετοιμότητα και την αντιμετώπιση σοβαρών ατυχημάτων :
- α) περίληψη της Πολιτικής Πρόληψης Σοβαρών Ατυχημάτων, που καταρτίζει το αρμόδιο πρόσωπο, όπως απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 6,
 - β) περίληψη της οργανωτικής δομής που έχει δημιουργηθεί για την επίτευξη των σκοπών και στόχων της Πολιτικής Πρόληψης Σοβαρών Ατυχημάτων, με ένδειξη της θέσης και του ονόματος των προσώπων που έχουν αναλάβει σημαντικές αρμοδιότητες, καθώς και των σχετικών καθηκόντων τους,
 - γ) τα χρησιμοποιούμενα διαχειριστικά συστήματα για την παρακολούθηση του έλεγχου και την επανεξέταση του περιεχομένου και της εφαρμογής της Πολιτικής Πρόληψης Σοβαρών Ατυχημάτων, συμπεριλαμβανομένης, της αξιολόγησης των επιδόσεων ασφαλείας,

- δ) ανάλυση των αναγκών επιμόρφωσης των υπευθύνων για την εφαρμογή και την παρακολούθηση της Πολιτικής Πρόληψης Σοβαρών Ατυχημάτων,
- ε) σύνοψη των κρίσιμων διαδικασιών ασφαλείας που εφαρμόζονται για τη λειτουργία, τη συντήρηση και την ετοιμότητα σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης της μονάδας και των επιμέρους εγκαταστάσεων ή χώρων αποθήκευσης, συμπεριλαμβανομένης της εκτίμησης του ενδεχόμενου ανθρώπινου σφάλματος,
- στ) οι διαδικασίες που ακολουθούνται για τον σχεδιασμό μετατροπών σε υπάρχουσες εγκαταστάσεις ή χώρους αποθήκευσης ή για τον σχεδιασμό νέας εγκατάστασης ή χώρου αποθήκευσης,
- ζ) η συμμετοχή του εργατικού δυναμικού, καθώς και αυτού των εργολάβων, στην Πολιτική Πρόληψης Σοβαρών Ατυχημάτων, στην εφαρμογή και την εκτίμησή της,
- η) το εσωτερικό σύστημα δήλωσης σοβαρών ατυχημάτων ή παρ'ολίγον ατυχημάτων, ιδιαίτερα, όταν διαπιστώθηκε ανεπάρκεια των προστατευτικών μέτρων, καθώς και της διερεύνησής τους και της παρακολούθησής τους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3

ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΕ ΣΧΕΔΙΑ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΑ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 11.

1. ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ

- α) Ονοματεπώνυμο ή θέση των προσώπων που είναι εξουσιοδοτημένα να θέσουν σε κίνηση τις διαδικασίες έκτακτης ανάγκης και του προσώπου του επιφορτισμένου με τις ανασχετικές δράσεις και με τον επιτόπου συντονισμό τους.
- β) Ονοματεπώνυμο ή θέση του προσώπου του επιφορτισμένου με ευθύνες συνδέσμου με την υπεύθυνη αρχή για το εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης.
- γ) Για προβλέψιμες καταστάσεις ή περιστατικά που θα μπορούσαν να καταλήξουν σε σοβαρό ατύχημα, περιγραφή των δράσεων που πρέπει να αναληφθούν για τον έλεγχο των καταστάσεων ή των περιστατικών και τον περιορισμό των συνεπειών τους, συμπεριλαμβανομένης και μιας περιγραφής του εξοπλισμού ασφαλείας και των διαθεσίμων πόρων.
- δ) Ρυθμίσεις για τον περιορισμό των κινδύνων επί των ατόμων που εργάζονται στον τόπο, συμπεριλαμβανομένου και του συστήματος προειδοποίησης και των ενεργειών στις οποίες πρέπει να προβούν μετά την ειδοποίησή τους.
- ε) Ρυθμίσεις για την έγκαιρη ειδοποίηση της υπεύθυνης για την εφαρμογή του εξωτερικού σχεδίου έκτακτης ανάγκης αρχής, τύπος των πληροφοριών που πρέπει να περιέχει η αρχική ειδοποίηση και ρυθμίσεις για την παροχή περισσότερο εμπειριστατωμένων πληροφοριών μόλις είναι διαθέσιμες.
- στ) Ρυθμίσεις για την επιμόρφωση του προσωπικού στα καθήκοντα που αναμένεται να αναλάβουν και, όπου χρειάζεται, συντονισμός των εν λόγω ενεργειών με τις εξωτερικές υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης.
- ζ) Ρυθμίσεις για την υποστήριξη των εξωτερικών ανασχετικών δράσεων.

2. ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ

- α) Ονοματεπώνυμο ή θέση των προσώπων που είναι εξουσιοδοτημένα να θέσουν σε κίνηση τις διαδικασίες έκτακτης ανάγκης και προσώπων εξουσιοδοτημένων να αναλάβουν και να συντονίσουν εξωτερικές δράσεις.
- β) Ρυθμίσεις σχετικά με τη λήψη των σημάτων έγκαιρης ειδοποίησης για τυχόν συμβάντα και διαδικασίες συναγερμού και προσκλητηρίων.
- γ) Ρυθμίσεις για τον συντονισμό των απαιτούμενων πόρων προς εφαρμογή του εξωτερικού σχεδίου έκτακτης ανάγκης.
- δ) Ρυθμίσεις για την υποστήριξη των επιτόπου ανασχετικών δράσεων.
- ε) Ρυθμίσεις για εξωτερικές ανασχετικές δράσεις.
- στ) Ρυθμίσεις για την παροχή στο κοινό ειδικών πληροφοριακών στοιχείων σχετικά με το συμβάν, καθώς και σχετικά με την ενδεδειγμένη συμπεριφορά του κοινού.
- ζ) Ρυθμίσεις για την παροχή πληροφοριών στις υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης άλλων κρατών μελών, σε περίπτωση σοβαρού ατυχήματος με ενδεχόμενες διασυνοριακές συνέπειες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ ΚΑΤ'ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 13.1

1. Ονοματεπώνυμο του αρμόδιου προσώπου και διεύθυνση της μονάδας.
2. Ονοματεπώνυμο και θέση του προσώπου που παρέχει τις πληροφορίες.
3. Βεβαίωση ότι η μονάδα υπόκειται στις κανονιστικές και/ή στις διοικητικές διατάξεις εφαρμογής της οδηγίας και ότι έχει υποβληθεί στην Αρμόδια Αρχή η κοινοποίηση του άρθρου 6.3 ή η Έκθεση Ασφαλείας που αναφέρει το άρθρο 9.1.
4. Επεξηγηματικό σημείωμα, σε απλή γλώσσα, σχετικά με τη δραστηριότητα ή τις δραστηριότητες της μονάδας.
5. Η κοινή ονομασία ή, σε περίπτωση επικινδύνων ουσιών που καλύπτονται από το μέρος 2 του παραρτήματος 1, η ειδική ονομασία ή η γενική κατηγορία κινδύνου των ουσιών και παρασκευασμάτων που ευρίσκονται στη μονάδα και οι οποίες θα μπορούσαν να προξενήσουν σοβαρό ατύχημα, με ένδειξη των κυρίων επικινδύνων χαρακτηριστικών τους.
6. Γενικές πληροφορίες σχετικά με τη φύση των κινδύνων σοβαρού ατυχήματος, συμπεριλαμβανομένων και των ενδεχομένων επιπτώσεων επί του πληθυσμού και του περιβάλλοντος.
7. Επαρκείς πληροφορίες για τους τρόπους προειδοποίησης και ενημέρωσης του σχετικού πληθυσμού σε περίπτωση σοβαρού ατυχήματος.
8. Επαρκείς πληροφορίες για τις ενδεδειγμένες ενέργειες του πληθυσμού και για την ενδεδειγμένη συμπεριφορά σε περίπτωση σοβαρού ατυχήματος.
9. Βεβαίωση ότι το αρμόδιο πρόσωπο υποχρεούται να προβεί στις αναγκαίες επιτόπου ρυθμίσεις, μεταξύ άλλων, να έλθει σε επαφή με τις υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης, για την αντιμετώπιση των σοβαρών ατυχημάτων ώστε να περιορισθούν, στο ελάχιστο, οι επιπτώσεις τους.
10. Αναφορά στο εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης που έχει καταρτισθεί για την αντιμετώπιση των εξωτερικών συνεπειών από το ατύχημα. Πρέπει να συμπεριλαμβάνει συμβουλές συνεργασίας όσον αφορά οδηγίες ή υποδείξεις των υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης κατά τη στιγμή του ατυχήματος.
11. Λεπτομέρειες σχετικά με τις υπηρεσίες παροχής προσθέτων σχετικών πληροφοριών, υπό την επιφύλαξη των απαιτήσεων εμπιστευτικότητας που προβλέπει η εθνική νομοθεσία.

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΣΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΜΕ ΕΙΔΙΚΗ ΜΝΕΙΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ (ΜΜΕ)

ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

ΠΡΟΤΑΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΣΟΒΑΡΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΣΧΕΤΙΖΟΜΕΝΩΝ ΜΕ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΟΥΣΙΕΣ

Η πρόταση

1. Γιατί χρειάζεται κοινοτική νομοθεσία στον τομέα αυτό;

Μετά από 10 χρόνια ισχύος των διατάξεων της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ περί του κινδύνου ατυχημάτων μεγάλης εκτάσεως τον οποίο περικλείουν ορισμένες βιομηχανικές δραστηριότητες, η μελέτη της κατάστασης στην Κοινότητα έδειξε ότι τώρα χρειάζεται μια θεμελιώδης αναθεώρηση της οδηγίας. Το Συμβούλιο, στο συνοδευτικό ψήφισμά του, σχετικά με το Τέταρτο Πρόγραμμα Δράσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για το Περιβάλλον, ζήτησε αποτελεσματικότερη εφαρμογή της οδηγίας, περισσότερες ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών και επανεξέταση, συμπεριλαμβανομένης ενδεχόμενης διεύρυνσης του πεδίου εφαρμογής.

Στο Πέμπτο Πρόγραμμα Δράσης για το Περιβάλλον, "Στόχος η Αειφορία: Πρόγραμμα Πολιτικής και Δράσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για το Περιβάλλον και την Αειφόρο Ανάπτυξη", προβλέπονται δύο κοινά χαρακτηριστικά του προγράμματος, συμπεριλαμβανομένης της αντιμετώπισης των βιομηχανικών κινδύνων :

- η συμμετοχή όλων των επιπέδων της κοινωνίας με πνεύμα επιμερισμού της ευθύνης, και,
- για να διασφαλισθεί αποτελεσματικότερη εφαρμογή των κοινοτικών μέτρων για το περιβάλλον, πρέπει να βελτιωθούν περισσότερο οι διαδικασίες συνεργασίας μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών.

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής έχουν εξετάσει τις διατάξεις της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε, και, σε διαβούλευση με εμπειρογνώμονες από τα κράτη μέλη, βιομηχανικούς κύκλους και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, διερεύνησαν τρόπους αναθεώρησης των υφιστάμενων διατάξεων.

Από την εξέταση των ισχυουσών διατάξεων, και ιδιαίτερα της πρακτικής εφαρμογής των διατάξεων στα κράτη μέλη, καθώς και των σοβαρών ατυχημάτων που συνέβησαν στην Κοινότητα τα τελευταία δέκα χρόνια, προκύπτει ότι ορισμένα στοιχεία έλειπαν από την αρχική οδηγία και ότι για ορισμένες άλλες απαιτήσεις χρειάζεται αναθεώρηση υπό το φως της εξέλιξης της τεχνολογίας.

Ο κυριότερος στόχος της πρότασης είναι να παρασχεθεί υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας, της ασφάλειας, του περιβάλλοντος και του κοινού ("καταναλωτές").

Ο στόχος αυτός επιτυγχάνεται στην πρόταση μέσω της εισαγωγής των κατωτέρω τριών στοιχείων σε ολόκληρο το κείμενο.

α) Ενός ενιαίου συστήματος εφαρμογής, που βασίζεται σε ένα μόνον παράρτημα εφαρμογής και κατώτατα όρια για όλες τις μονάδες όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες.

β) Της συμπερίληψης διατάξεων για τον σχεδιασμό χρήσεως γης, διότι σχετίζεται με σοβαρά ατυχήματα.

γ) Της συμπερίληψης διαχειριστικών συστημάτων και ανθρωπίνων παραγόντων σε ολόκληρο το κείμενο, ιδιαίτερα με την εισαγωγή μιας Πολιτικής Πρόληψης Σοβαρών Ατυχημάτων και μεγαλύτερη έμφαση σε αυτά τα θέματα στην Έκθεση Ασφαλείας, που απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 9.

Οι Επιπτώσεις στις επιχειρήσεις

2. Ποιους αφορά η πρόταση και τί θα πρέπει να κάνουν;

Η οδηγία θα ισχύσει για όλα τα αρμόδια πρόσωπα μονάδων όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες (συμπεριλαμβανομένων των επικίνδυνων ουσιών που σχηματίζονται ως αποτέλεσμα ατυχήματος) σε ποσότητες μεγαλύτερες από ένα καθορισμένο όριο. Κατά συνέπεια, δίδεται ευρύτερος ορισμός των μονάδων από ό,τι για τις δραστηριότητες που καλύπτονταν από τις διατάξεις της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ. Η μονάδα συμπεριλαμβάνει εγκαταστάσεις και χώρους αποθήκευσης που καλύπτονται από τις υπάρχουσες απαιτήσεις και μπορεί να προστεθούν και άλλοι τύποι χώρων όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες σε επαρκείς ποσότητες ώστε να δημιουργείται κίνδυνος σοβαρού ατυχήματος, όπως είναι τα εργαστήρια, οι μεγάλες γεωργικές αποθήκες, κτλ.

Οι ανησυχίες που εξέφρασαν ορισμένοι βιομηχανικοί κλάδοι και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη σχετικά με τη συμπερίληψη αυτών των τύπων μονάδων ελήφθησαν υπόψη στην πρόταση: χρησιμοποιήθηκαν αρκετά υψηλά κατώτατα όρια στο παράρτημα 1, ούτως ώστε να αποφευχθεί η κάλυψη μικρών επιχειρήσεων, όπου σαφώς απουσιάζει ο κίνδυνος σοβαρού ατυχήματος, ενώ διατηρείται ίση μεταχείριση για όλους τους κλάδους της βιομηχανίας που παρουσιάζουν ισοδύναμο κίνδυνο σοβαρού ατυχήματος.

Για όλες τις μονάδες που καλύπτονται από την πρόταση θα υπάρχει γενική απαίτηση για την πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων. Επομένως, θα ισχύει, εξίσου, τόσο για τις πολυεθνικές επιχειρήσεις, όσο και για τις ΜΜΕ. Η απαίτηση είναι ταυτόσημη με την ισχύουσα απαίτηση της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ, άρθρο 3, ενώ, όμως, στην αρχική οδηγία ίσχυε χωρίς κατώτερο όριο, στη νέα πρόταση ισχύει για μονάδες όπου οι επικίνδυνες ουσίες ευρίσκονται σε ποσότητες μεγαλύτερες από το όριο των άρθρων 6 και 7. Και αυτό, λόγω των απαιτήσεων των διαφόρων οδηγιών που θεσπίστηκαν κατά το άρθρο 118Α της συνθήκης και για να προσανατολισθεί καλύτερα η οδηγία προς εγκαταστάσεις σοβαρού κινδύνου.

Στην αναθεωρημένη οδηγία προτείνονται, κατά βάση, δύο επίπεδα ειδικότερων απαιτήσεων. Η πρώτη απαίτηση, σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 7, θα ισχύει για μονάδες όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες σε ποσότητες μεγαλύτερες από τα κατώτατα όρια που αναφέρει η στήλη 2, είτε του μέρους 1, είτε του μέρους 2 του παραρτήματος 1. Τα αρμόδια πρόσωπα των εν λόγω μονάδων θα πρέπει να καταρτίσουν μια εσωτερική Πολιτική Πρόληψης Σοβαρών Ατυχημάτων (ΠΠΣΑ) και να αποστείλουν στις Αρμόδιες Αρχές μια απλή κοινοποίηση. Τα κατώτατα όρια, που επελέγησαν για την εφαρμογή των εν λόγω απαιτήσεων, είναι, στην πλειονότητα των περιπτώσεων, ταυτόσημα με τα κατώτατα όρια που προβλέπονταν προηγουμένως στην οδηγία του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ για μεμονωμένη αποθήκευση. Θα εφαρμόζεται για πολυεθνικές επιχειρήσεις και μερικές ΜΜΕ.

Το δεύτερο επίπεδο εφαρμογής, βάσει του άρθρου 9, θα ισχύει για μονάδες όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες σε ποσότητες μεγαλύτερες από τα κατώτατα όρια που αναφέρει η στήλη 3, είτε του μέρους 1, είτε του μέρους 2, του παραρτήματος 1. Θα ισχύει περισσότερο για τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις και τις πολυεθνικές εταιρείες. Τα αρμόδια πρόσωπα των εν λόγω επιχειρήσεων, που αναφέρει το άρθρο 9, θα πρέπει να συντάσσουν μια έκθεση ασφαλείας, η οποία υποβάλλεται στην Αρμόδια Αρχή, και ένα εσωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης. Υπόκεινται, επίσης σε απαιτήσεις εξωτερικού σχεδιασμού έκτακτης ανάγκης, σχεδιασμού εγκατάστασης και χρήσεως γης, καθώς και απαιτήσεις σχετικά με την πληροφόρηση του κοινού. Οι απαιτήσεις της έκθεσης ασφαλείας έχουν προσαρμοσθεί στα σύγχρονα δεδομένα ώστε να συμπεριληφθούν διαχειριστικά συστήματα και ανθρώπινοι παράγοντες. Κατά τα άλλα, οι απαιτήσεις παραμένουν ταυτόσημες με τις απαιτήσεις της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ.

Η απαίτηση για σχεδιασμό εγκατάστασης και χρήσεως γης είναι νέα και βασίζεται στις κοινές πτυχές σχεδιασμού χρήσεως γης, που χρησιμοποιούν σήμερα τα κράτη μέλη.

Σύμφωνα με τις παρούσες απαιτήσεις του άρθρου 5 της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ, περίπου 2.500 μονάδες στην Κοινότητα υπόκεινται στην υποχρέωση να συντάσσουν έκθεση ασφαλείας. Τα κατώτατα όρια που επελέγησαν για την εφαρμογή του άρθρου 9 της παρούσας πρότασης είναι, στις περισσότερες περιπτώσεις, τα ίδια με τα κατώτατα όρια που χρησιμοποιούνταν προηγουμένως, και επομένως, οι υπηρεσίες της Επιτροπής δεν αναμένουν σημαντική αύξηση του αριθμού των καλυπτομένων επιχειρήσεων.

Εκφράσθηκαν ορισμένες ανησυχίες από τη βιομηχανία και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη σχετικά με τη συμπερίληψη των όρων "ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ" και "ΚΑΡΚΙΝΟΓΟΝΑ" στο παράρτημα εφαρμογής, καθώς και τη συμπερίληψη των διαχειριστικών συστημάτων και κυρώσεων από τους επιθεωρητές. Υπήρχαν, επίσης, κάποιες ανησυχίες σχετικά με την αλληλεπικάλυψη μεταξύ της παρούσας πρότασης και άλλων κοινοτικών πρωτοβουλιών ή νομοθεσίας. Όλες αυτές οι ανησυχίες καλύφθηκαν, με ισόρροπο τρόπο, στην πρόταση.

Η νέα κατηγορία "ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ" εισήχθη στο μέρος 2 του παραρτήματος 1 της πρότασης, αλλά τα προτεινόμενα για την εν λόγω κατηγορία κατώτατα όρια είναι αρκετά υψηλά ούτως ώστε στην πραγματικότητα να αποκλείονται πολλές μονάδες, εκτός από τις μεγαλύτερες, μέχρις ότου είναι διαθέσιμες περισσότερες πληροφορίες για τους κινδύνους σοβαρών ατυχημάτων τους οποίους παρουσιάζουν ουσίες που ταξινομούνται ως επικίνδυνες για το περιβάλλον.

ΤΑ ΚΑΡΚΙΝΟΓΟΝΑ συμπεριλήφθηκαν στην πρόταση, όπως συμβαίνει και με τις ισχύουσες απαιτήσεις της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ, με τη μνεία ορισμένων καρκινογόνων των κατηγοριών 1 και 2 στο μέρος 1 του παραρτήματος 1.

Η συμπερίληψη διαχειριστικών συστημάτων είναι ένα ουσιώδες χαρακτηριστικό της πρότασης, αφού οι μελέτες για σοβαρά ατυχήματα που έχουν συμβεί στην Κοινότητα δείχνουν ότι 95% των εν λόγω ατυχημάτων μπορούν να αποδοθούν σε διαχειριστικό σφάλμα. Εντούτοις, η πρόταση δεν προτίθεται να επιβάλει ιδιαίτερες διαχειριστικές μεθόδους, απλώς τονίζει την ανάγκη για ορθή διαχείριση σε όλες τις μορφές της.

Προτείνεται να συμπεριληφθούν κυρώσεις από πλευράς επιθεωρητών, δεδομένης της ανάγκης να εξασφαλίζεται ισοδύναμη πρακτική εφαρμογή σε ολόκληρη την Κοινότητα και να μην δημιουργούν οι μονάδες απαράδεκτο κίνδυνο σοβαρού ατυχήματος. Η πρόταση, επίσης, ασχολείται με το θέμα της επικάλυψης μεταξύ διαφόρων κοινοτικών απαιτήσεων και προσφέρει ευχέρεια για τη σύνταξη της έκθεσης ασφαλείας. Η ευχέρεια αυτή επιτρέπει στα αρμόδια πρόσωπα να χρησιμοποιούν εκθέσεις οι οποίες έχουν προετοιμασθεί για άλλους σκοπούς ως μέρος της έκθεσης ασφαλείας, υπό τον όρο ότι διατηρούνται οι στόχοι της έκθεσης.

3. Ποιες είναι οι ενδεχόμενες οικονομικές επιπτώσεις λόγω της πρότασης;

Η εναρμόνιση των μέτρων για να παρασχεθεί υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας, της ασφάλειας, του περιβάλλοντος και του κοινού (καταναλωτών) στον τομέα των κινδύνων σοβαρών ατυχημάτων είναι δύσκολο να αποτιμηθεί ποσοτικά. Παρόλα αυτά, διάφορες μελέτες έχουν καταδείξει ότι το κόστος, τόσο για τη βιομηχανία, όσο και για την κοινωνία εν γένει, από ένα μεγάλο ατύχημα, όπως εκείνο του Bhopal, μπορεί να είναι σημαντικότατο.

Τα προτεινόμενα στην παρούσα οδηγία μέτρα, επιπλέον των ήδη απαιτούμενων μέτρων σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ, συμπεριλαμβάνουν την απαίτηση να καταρτίζεται μια εσωτερική Πολιτική Πρόληψης Σοβαρών Ατυχημάτων (ΠΠΣΑ), να βελτιωθούν τα διαχειριστικά συστήματα, εν γένει και να συμπεριληφθούν νέες πληροφορίες για τα εν λόγω συστήματα στην έκθεση ασφαλείας που συντάσσουν οι μεγαλύτερες από τις καλυπτόμενες μονάδες. Αφού τα προτεινόμενα μέτρα αντικατοπτρίζουν, κατά πολύ, τις πρακτικές των καλύτερων εταιρειών στον τομέα αυτό, οι οποίες θεωρούν ότι υπάρχουν συχνά παραγωγικά οφέλη από την εισαγωγή ορθών διαχειριστικών συστημάτων, ο υπολογισμός του κόστους για τη βιομηχανία περιπλέκεται περαιτέρω.

Επί του παρόντος, έχει υπολογισθεί ότι η σύνταξη μιας έκθεσης ασφαλείας, σύμφωνα με την οδηγία του Συμβουλίου 82/501/ΕΟΚ, κοστίζει στη βιομηχανία, κατά μέσο όρο, μεταξύ 50.000 και 125.000 ECU, ανάλογα με το μέγεθος της μονάδας. Οι εκτιμήσεις του κόστους για τη συμπερίληψη των επιπλέον θεμάτων σχετικά με τα διαχειριστικά συστήματα και τους ανθρώπινους παράγοντες κυμαίνονται μεταξύ 5.000 και 25.000 ECU. Η αύξηση αυτή μπορεί, εντούτοις, να ισοσταθμισθεί από τις ενδεχόμενες εξοικονομήσεις που θα προκύψουν από την πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων. Το στοιχείο αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό, κατόπιν της μελέτης για τα σοβαρά ατυχήματα, η οποία έδειξε ότι η βασική αιτία ήταν τα διαχειριστικά σφάλματα.

Λόγω των αναμενόμενων ωφελειών για την κοινωνία, το περιβάλλον, την οικονομία, και ειδικότερα τις σχετικές επιχειρήσεις, λόγω της πρόληψης ακόμη και ενός σοβαρού ατυχήματος, καθώς και των συμπληρωματικών μέτρων εναρμόνισης που προτείνονται στην οδηγία, αναμένεται να υπάρξουν αξιοσημείωτα οφέλη για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Μπορεί να προκύψει επιπλέον κόστος για ορισμένους βιομηχανικούς τομείς, κυρίως σε εκείνα τα κράτη μέλη, τα οποία επί του παρόντος έχουν λιγότερο αυστηρά πρότυπα πρακτικής εφαρμογής για τις ισχύουσες απαιτήσεις. Παρόλα ταύτα, αυτό το επιπρόσθετο κόστος αντισταθμίζεται από μια κάποια ευχέρεια στις απαιτήσεις, εάν οι επιχειρήσεις είναι σε θέση να πείσουν την Αρμόδια Αρχή ότι έχουν αντιμετωπίσει επαρκώς τον συγκεκριμένο κίνδυνο ή ότι ο κίνδυνος δεν τους αφορά. Για τις επιχειρήσεις αυτές είναι δυνατόν, επί παραδείγματι, να μειωθούν οι πληροφορίες που θα συμπεριλαμβάνονται σε μελλοντικές εκθέσεις ασφαλείας.

4. Η πρόταση περιέχει μέτρα για να ληφθεί υπόψη η ειδική κατάσταση των ΜΜΕ;

Η πρόταση αφορά μονάδες υψηλού κινδύνου. Συνήθως, αυτές τις διαχειρίζονται μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες και, επομένως, φυσικά λαμβάνεται υπόψη η ειδική κατάσταση των ΜΜΕ. Εντούτοις, εκείνες οι ΜΜΕ που ενδέχεται να καλύπτονται θα χρειασθεί να τηρήσουν τις ίδιες βασικές αρχές, δεδομένης της φύσεως του κινδύνου. Παρόλα ταύτα, η εφαρμογή των μέτρων ελέγχου θα είναι ανάλογη με τον κίνδυνο και η επιτήδευση των διαχειριστικών συστημάτων ανάλογη με το μέγεθος και τη διαχειριστική δομή.

5. Διαβουλεύσεις

Στους οργανισμούς με τους οποίους διαβουλευθήκε η Επιτροπή, κατά την κατάρτιση της παρούσας πρότασης, περιλαμβάνονται : το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Ομοσπονδιών Χημικών Βιομηχανιών (CEFIC), ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός των Πετρελαϊκών Εταιρειών για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Υγείας (CONCAWE), το Διεθνές Forum των Πετρελαϊκών Βιομηχανιών για την Εξερεύνηση και την Παραγωγή (E&P FORUM), η Ευρωπαϊκή Ένωση Υγραερίου (AEGPL), η Ένωση των Βιομηχανιών Αερίου της Κοινής Αγοράς (MARGOGAZ), η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Χημικών Εταιρειών (FECC), η Ευρωπαϊκή Ένωση Πετρελαϊκών Βιομηχανιών (EUROPIA), η Ευρωπαϊκή Ένωση Βιομηχανικών Αερίων (EIGA), η Διεθνής Ομάδα Εθνικών Ενώσεων Βιομηχανιών Αγροχημικών Προϊόντων (GIFAP), η EUROMETAUX, η Ομοσπονδία των Ευρωπαϊκών Βιομηχανικών Εκρηκτικών (FEEM).

Άλλες διαβουλεύσεις έλαβαν χώρα με το Ευρωπαϊκό Τεχνικό Γραφείο των Συνδικάτων για την Υγεία και την Ασφάλεια και το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο των συνδικάτων (ETUI).

Οι περισσότερες διαβουλεύσεις υπήρξαν εποικοδομητικές και κατέληξαν σε βελτιώσεις της πρότασης.

ISSN 0254-1483

COM(94) 4 τελικό

ΕΓΓΡΑΦΑ

GR

10 14

Αριθ. καταλόγου : CB-CO-94-016-GR-C

ISBN 92-77-64565-2

Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
L-2985 Luxembourg